

Kwitną na Majdanie śmierci tulipany...

*Powiedział człowiek: nie zobaczę słońca,
A dzieci zbiorą się tylko nad mogiłą.
W moim ciele – ołów i stront,
Lecz śmierć nie zatrzyma mnie siłą.*

*Pytali jego: po jakiego czorta?!
Czemu nie siedziałeś w domu?
Ty niby człowiek drugiego sortu,
Latami dławienia byłeś zmęczony?*

*On na to: strach pali i dusi,
Od bezsilności mnie bolało.
Prócz broni, w nas są marzenia i dusze.
Człowiek składa się nie tylko z ciała.*

*Reżim strzela w karki i plecy,
Mordują ludzi myśliwych karabiny.
A wszystko, co możemy to - opony palić.
Z bruku ulicy początek Ukrainy.*

*Kwitną na Majdanie śmierci tulipany,
Trzepocą na wietrze sztandary we krwi,
Ogień oblizuje trupy i rany.
Ukraina rodzi się ze mnie.*

*I znowu pytali: jak snajper celował,
Że kula znalazła ciebie w wieczornej ciemności?
On odpowiedział: Przybyłem ze Smiły.
Moje serce świeci się od miłości.*

*Nie byłem bohaterem, chciałem tylko żyć,
Lecz tętno zatrzymało się od strzału kata.
Nawet martwy nie opuścił bitwy,
Ja i z nieba będę wam pomagał.*

*Tylko nie przestawajcie, wstawajcie, walczcie,
To oblężenie nie może trwać wiecznie!
Nie zatrzymają nas żadni milicjanci,
Zwycięstwo! – to nasze jedyne wyjście.*

Цвітуть на Майдані смерті тюльпани...

*Казав чоловік: мені не бачити сонця,
І дітей зустріну лиш біля могили.
У тілі моєму – свинець і стронцій,
Але смерть мене не зупинила.*

*Його питали: якого чорта?!
Чому тобі не сиділось вдома?
Ти ж ніби людина другого сорту,
Тебе ж роками боролась втома?*

*А він на це: страх пече і душить,
І від безсилля мене все боліло.
Крім зброї, у нас є мрії і душі.
Людина складається не тільки з тіла.*

*Режим стріляє в потилиці й спини,
Убивають людей мисливські гвинтівки.
А все, що ми можемо – палити шини.
Україна бере початок з бруківки.*

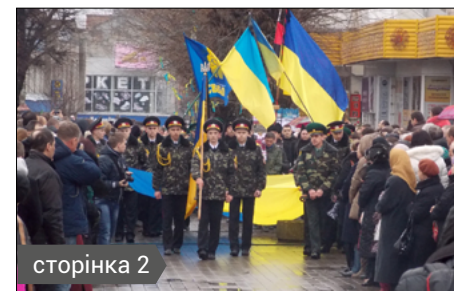
*Цвітуть на Майдані смерті тюльпани,
Тріпочуть на вітрі криваві знамена,
Вогонь облизує трupy і рани.
Україна бере початок із мене.*

*І знов питали: як снайпер поцілив,
Як куля знайшла тебе в темі вечоровій?
Він відповідав: Я приїхав із Сміли.
В мене серце світиться від любові.*

*Я не був героєм і хотів лише жити,
Але пульс зупинився від пострілу ката.
Навіть мертвим я не покину битву,
Я й з неба вам буду допомагати.*

*Лиш не зупиняйтесь, вставайте, боріться,
Не може тривати вічно облога!
Нас не зупинить жодна міліція,
Єдиний наш вихід – це перемога!*

Щоб ми ніколи не
забували про їхню жертву
Żebyśmy nigdy
nie zapomnieli o ich ofierze

сторінка 2

Усе почалося зимового
вечора 1986 року

Wszystko zaczęło się
w zimowy wieczór 1986 roku

сторінка 3

Вони потребують допомоги
Oni potrzebują pomocy

сторінка 4

Польський цвинтар у
Рівному
Polski Cmentarz w Równem

сторінка 6

У люблінських костелах
молилися за Україну
W lubelskich kościołach mo-
dlono się w intencji Ukrainy

сторінка 8

Łuck żegnał się z bohaterami Niebiańskiej Sotni

Луцьк провів в останню путь бійців Небесної сотні

Dwóch bohaterów Niebiańskiej Sotni żegnał Łuck 22 i 23 lutego. W sobotę tysiące osób odprowadzało Sergija Bajdowskiego w ostatnią podróż do jego małej ojczyzny – Nowowołyńska, a w niedzielę na Memoriale Wiecznej Chwały został pochowany Wasyl Mojsej.

Całe miasto złączyło się w modlitwie i żałobie za zabitymi. Ludzie przychodzili do Soboru Świętej Trójcy z kwiatami i świecami, tłumiąc łzy wykrzykiwali «Chwała!» bohaterom Niebiańskiej Sotni i ich rodzicom. W ostatniej drodze poległych, żegnali się z nimi i towarzyszyli im bliscy i znajomi, członkowie Wołyńskiej Siczy, Samoobrony, Prawego Sektora oraz dziesiątki tysięcy mieszkańców Łucka.

Biskup Michał mówił o ofiarości, miłości i przebaczeniu. Szczerze i prosto, z bólem i nadzieją na to, że to po raz ostatni prowadzi pogrzeb zabitych bez winy. Ale na placu tak samo szczerze brzmiało «Śmierć wrogom!».

«Naród, który nie jest gotowy wysłać swoich synów na śmierć, nie przeżyje» – takie zdanie umieścił na swoim profilu Sergij. A za kilka dni on, razem z innymi chłopakami, stał się bohaterem na dowód swoich słów. A my nie byliśmy przygotowani i jeszcze dużo czasu minie zanim się pogodzimy z tym, że nasi współcześni bohaterowie nie przeżyją długiego życia, nie zostaną rodzicami, nie będą mieli spokojnej starości i nie poczują smaku zwycięstwa.

Nigdy nie zapomnę łez, których nie wstydzili się chłopcy w mundurach z Wołyńskiej Siczy i Prawego Sektora. Nigdy nie zapomnę, jak matka Wasyla obejmowała kolegę swojego syna, stała przed nim i na kolanach prosiła, aby został jej synkiem, prosiła, aby wypełnił pustkę, którą pozostawił po sobie śmiertelny strzał.

«Przebaczenie. Kocham was wszystkich», – takie były ostatnie słowa Wasyla. Nie, Wasylu, nie, Niebiańska Sotnio. To wy nam przebaczenie, że zrobiliśmy tak mało, aby was uchronić. Przebaczenie,

że musieliście zginąć, żebyśmy żyli swobodnie i godnie. Przebaczenie, że wasze życie było takie krótkie. Dziękujemy i przepraszamy z całego serca, że byliśmy o krok za waszymi plecami.

Od teraz słowa ukraińskiego hymnu już nie będą pustym dźwiękiem. Od teraz słowa «Bohaterom Chwała!» zyskały nowe znaczenie. Od teraz, my wszyscy, jesteśmy dłużnikami tych, którzy za naszą wolność ofiarowali swoje życie. Bo dusze i sumienia tych chłopaków są czyste.

Chciałabym wierzyć, że Niebiańska Sotnia zostanie naszymi aniołami, które ochronią nas od wszelkiego zła. Chciałabym wierzyć, że potrafimy uhonorować ich na setkach ulic i placów, a w każdym mieście będzie piękny pomnik ich ofiary. I chciałabym wierzyć, że nasi bohaterowie naprawdę nie umierają.

Jeszcze bardzo bym chciała, byśmy nigdy nie zapomnieli o ich ofierze. By każdy polityk, który postanowi zasiąść w wygodnym fotelu, w ładnym gabinecie, przysięgał na wierność Niebiańskiej Sotni, by każdy z nas wziął na siebie obowiązek tworzenia państwa, za które oddała swoje życie Niebiańska Sotnia. Inaczej nie zasługujemy na swoich bohaterów.

Dziękuję, Niebiańska Sotnio i daj Boże sił, by cię nie zdradzić!

Olena SEMENIUK, zdjęcia autora

Dwoch bійців Небесної сотні проводжав 22 і 23 лютого Луцьк. У суботу тисячі людей провели Сергія Байдовського в останню путь на малу батьківщину – Нововолинськ, у неділю Василя Мойсея поховали на Меморіалі вічної слави.

Усе місто об'єдналося в молитві та скорботі за загиблими. Люди приходили до Свято-Троїцького собору з квітами та свічками, крізь сльози вигукували героям Небесної сотні та їхнім батькам «Слава!». У вічну путь загиблих проводжали родини та друзі, бійці Волинської січі, Самооборони та Правого сектора та десятки тисяч лучан.

Владика Михайл говорив про жертвність, любові і прощення. Говорив щиро, з болем та надією на те, що востаннє ховає невинно вбитих. Але раз у раз на площі так само щиро лунала: «Смерть ворогам!».

«Нація, яка не готова посилати своїх синів на смерть, не виживе», – такий вислів поширив на своїй сторінці Сергій. А за кілька днів він із такими ж хлопцями став героєм на доказ своїх слів. А ми не були готові і ще довго будемо оговтуватися від того, що наші сучасні герої не проживуть довгого і щасливого життя, не виростять дітей, не матимуть спокійної старості, не відчують смаку перемоги.

Я ніколи не забуду сліз, яких не стримували хлопці у формах із Волинської січі та Правого сектора. Ніколи не забуду, як мати Василя обіймала побратима свого сина, стояла перед ним на колінах і просила його стати своїм сином, просила заповнити ту пустку, яка лишилася піс-

ля смертельного пострілу.

«Вибачте. Я всіх вас люблю», – такими були останні слова Василя. Ні, Василю, ні, Небесна сотне, це ви нам вибачте, що ми так мало зробили, щоб уберегти вас. Вибачте, що вам довелося померти, щоб ми жили вільно і гідно. Вибачте, що ви прожили таке коротке життя. Дякуємо і пробачте нам, що ми були на крок позаду вас.

Відтепер слова українського гімну вже не будуть пустим звуком. Відтепер нового значення набирають слова «Героям слава!» Відтепер ми всі в боргу перед тими, хто за нашу свободу поклав тіло. Тому що душа і совість у цих хлопців чисті.

Я хочу вірити, що бійці Небесної сотні стануть нашими ангелами, які захищатимуть нас від усього лихого. Я хочу вірити, що ми зуміємо вшанувати їх на сотнях вулиць та майданів, що в кожному місті буде чудовий пам'ятник їхньому героїзму. Я хочу вірити, що кожного року ми запалюватимемо свічку пам'яті про їхню жертву. І хочу вірити, що наші герої справді не вмирають.

А ще я дуже хочу, щоб ми ніколи, ніколи не забували про їхню жертву. Хочу, щоб кожен політик, який вирішить сісти у зручне крісло в гарному кабінеті, складав присягу на вірність Небесній сотні. Хочу, щоб кожен із нас узяв на себе обов'язок творити ту країну, за яку своє життя віддала Небесна сотня. Інакше ми будемо не варті своїх героїв.

Дякую, Небесна сотне, і дай нам Боже сил тебе не зрадити!

Олена СЕМЕНЮК, фото автора

Тыdzień na Majdanie w Łucku

Тиждень на луцькому Майдані

W nocy z 18 na 19 lutego wróciłem do Polski z Majdanu w Łucku – akurat podczas eskalacji wydarzeń w Kijowie i innych miastach Ukrainy. Wszyscy obawiali się tego wieczora reakcji tamtejszych władz. Minał tydzień mojego pobytu i nagle pomyślałem sobie, że tych tygodni było wiele dziesiątek, a może setek – każdy z nich był inny i każdy pełen emocji.

У ніч з 18 на 19 лютого я повернувся до Польщі з Майдану в Луцьку – якраз під час ескалації подій у Києві та інших містах України. Цього вечора всі боялися реакції української влади. Минув цілий тиждень і раптом я подумав, що були вже десятки, а навіть сотні таких тижнів. І кожен із них був інший, кожен був переповнений емоціями.

фото Олени СЕМЕНЮК

Wszystko zaczęło się w zimowy wieczór 1986 roku. Słuchałem audycji radiowej pt. «Trzy kwadransy jazzu». Na koniec prowadzący Jan Ptaszyn Wróblewski powiedział: «dla państwa grał Ganielin, Czekaś, Tarasow z ZSRR z płyty «Con anima» To było moje pierwsze spotkanie ze Wschodem, oprócz tego, że mój dziadek był zesłany na Syberię w 1940 roku i zawsze mówił, że sierp i młot upadnie. Nie rozumiałem tego do dziś.

Pierwszy tydzień mojej życiowej przygody z Ukrainą rozpoczął się latem następnego roku. Pojechałem sam do ZSRR, do znajomego na Ukrainę, z którym korespondowałem. Wybrałem się na zaproszenie – tak wtedy było – przez Białoruś z przejściem granicznym w Terespolu. Moje spotkanie z Ukrainą było magiczne: zatrzymałem się na wzniesieniu i stałem urzeczony. Ta cisza, przestrzeń i daleki horyzont były jakby znajome, jakbym tu już kiedyś był. To była miłość od pierwszego wejrzenia.

Trafiłem do Łucka wieczorem i poznałem Ukrainca, a właściwie Rosjanina, który przyjechał tu z rodzicami. Jurek Kirilowski doskonale pisał i mówił po polsku, znał poezję, literaturę i muzykę polską. Byłem tym zaskoczony. «Jurek, skąd u ciebie to wszystko?» – zapytałem. «Bo wiesz, Polska jest dla mnie, dla nas, oknem na świat» – powiedział wówczas. Jurek już dzisiaj nie żyje, ale ciągle jest w moich myślach i sercu.

Potem były następne tygodnie i poznanie Ukrainy, nowe znajomości i przyjaźnie, nowe fascynacje. Jurka poznałem dzięki muzyce, ale Walka Wakoluka dzięki miłości do Harleya Davidsona i malarstwa. Przyjaźń trwa do dzisiaj. Walenty jest Polakiem, ale i Ukraincem – człowiekiem, który robi wiele, aby nasze narody się zrozumiały i pojednały. Przecież łączy nas kilkusetletnia historia i kultura.

Obserwuję od wielu lat to, co się dzieje na Ukrainie: odzyskanie niepodległości, wydarzenia na Majdanie w 2004 roku oraz te obecne. Widzę, że młodzi i wykształceni ludzie mają dosyć korupcji, braku pracy i perspektyw na przyszłość. Ponownie wielu moich rozmówców powiedziało, że Polska jest

dla nich wzorem, że chcą żyć w normalnym i demokratycznym państwie: jeździć zagranicę, studiować, pracować, po prostu żyć. Wiedzą, że ta droga jest trudna i pełna wyrzeczeń, ale dla nich Unia Europejska jest jedyną drogą. Ludzie nie chcą żyć w państwie złodziei i bezprawia. Władza, która nie potrafi zadbać o swoich obywateli i stworzyć im warunków do spokojnego rozwoju, która strzela do obywateli – jest nic nie warta.

Byłem na łuckim Majdanie. Widziałem determinację i entuzjazm ludzi starych i młodych, kobiet i mężczyzn. Spotkał się z nimi Jurij Łucenko, były minister MSW w rządzie Julii Tymoszenko. Nawoływał ludzi do bojkotu, a milicję przestrzegał przed wykonywaniem zbrodniczych rozkazów. Wszyscy są przekonani, że mają rację, bo nie ma odwrotu: trzeba walczyć do zwycięstwa. Na Majdanie powiewała polska flaga i byłem dumny, że Polska jest tu obecna, i że ludzie widzą w niej wzór. Od jednego z koordynatorów łuckiego Majdanu Wołodymyra But-Gusaima dostałem na pamiątkę ukraińską flagę – stamtąd. Myślę, że trafi w dobre miejsce: najpierw na wystawę obrazów malarzy ukraińskich, która odbędzie się w Polsce – tu, gdzie mieszkam – pod hasłem UKRAINA W EUROPIE – SZTUKA BEZ GRANIC, a potem do redakcji Południowej Oficyny Wydawniczej w Jarocinie.

Jestem przekonany, że Ukraińcy zwyciężą, że stworzą demokratyczne państwo, które będzie dla Polski bratem bez wzajemnych waśni i historycznych pretensji. Myślę, że jest to początek zmian na wschodzie, nie tylko na Ukrainie, ale także na Białorusi i w Rosji. Kraj naszych wschodnich sąsiadów zapalił płomyk zmian i tak, jak Polska zniszczyła komunę, tak i on zanieśie dalej kaganek demokracji.

W piątek, 21 lutego, w wielu polskich oknach zapaliły się znicze na znak solidarności z Ukrainą, tak jak podczas stanu wojennego. Wtedy nie myśleliśmy, że Polska za kilka lat odzyska niepodległość. Piszę ten tekst, a wszystko zmienia się, jak w kalejdoskopie. Rodzi się na Ukrainie demokracja i społeczeństwo obywatelskie.

Jesteśmy z wami. I niech tak pozostanie!

Krzysztof BIERŁA

Усе почалося зимового вечора 1986 року. Я слухав радіопередачу «Чотири чверті джазу». На завершення ведучий Ян «Пташин» Врублевський сказав: «Для вас грали Ганелін, Чекасін, Тарасов із СРСР з альбому «Con anima». Це була моя перша зустріч зі Сходом, якщо не згадувати того, що мого діда вислали в Сибір у 1940 році і він завжди казав, що серп та молот упадуть. Я не розумів цього до сьогодні.

Перший тиждень моєї життєвої пригоди з Україною почався влітку наступного року. Я поїхав сам до СРСР, до знайомого з України, з яким ми листувалися. Поїхав на запрошення, тоді інакше не можна було, через Білорусь, перетнувши кордон у Тересполі. Моя зустріч з Україною була магична: я зупинився на пагорбі і був зачарований. Та тиша, простір і далекий горизонт були ніби знайомі, ніби я тут уже колись був. Це була любов з першого погляду.

Я приїхав до Луцька ввечері і познайомився з українцем, чи, точніше, з росіянином, який колись переїхав сюди з батьками. Юрій Кириловський чудово писав і говорив польською, знав польську поезію, музику, літературу. Я був здивований. «Юрек, звідки ти це все знаєш?» – запитав я. «Бо, знаєш, Польща для мене, для нас – це вікно на світ», – відповів він. Юрка вже серед нас нема, але він лишився в моїх думках та серці.

Потім були наступні тижні та пізнання України, нові знайомства та дружба, нові захоплення. З Юрком ми познайомилися завдяки музиці, а от із Валентином Ваколюком – завдяки любові до Харлей Девідсон та живопису. Ця дружба триває до сьогодні. Валентин – поляк, але й українець – людина, яка робить багато для того, щоб наші народи порозумілися. Адже нас об'єднує кілька століть історії та культури.

Я вже багато років спостерігаю за подіями в Україні: здобуття незалежності, події на Майдані у 2004 році та сучасні. Я бачу, що молоді та досвідчені люди втомилися від безробіття, корупції та відсутності перспектив на майбутнє. Знову багато з моїх співрозмовників сказали, що Польща – це приклад для них, що вони хочуть жити в нормальній демократичній країні: їздити

закордон, навчатися, працювати, просто жити. Вони знають, що цей шлях складний та повний жертв, але для них Європейський Союз – це єдиний шлях. Люди не хочуть жити в країні злочинців та безправності. Влада, яка не може подбати про своїх громадян і створити для них умови для спокійного розвитку, яка стріляє у своїх громадян, нічого не варта.

Я був на луцькому Майдані. Я бачив рішучість та ентузіазм старших та молодих людей, жінок та чоловіків. Із ними зустрівся Юрій Луценко, колишній міністр МВС в уряді Юлії Тимошенко. Він закликав людей до бойкоту, а міліцію застерігав, щоб не виконувала злочинних наказів. Усі переконані, що мають рацію, тому що немає шляхів до відступу: потрібно боротися до перемоги. На Майдані тріпотів польський прапор і я пишався, що Польща також тут присутня, що люди бачать у ній приклад. Від Володимира Бут-Гасаїма, одного з координаторів луцького Майдану, я отримав на згадку український прапор – звідти. Думаю, що він потрапить у гідне місце: спершу на виставку картин українських художників під назвою «Україна в Європі – мистецтво без кордонів», яка відбудеться в Польщі, там, де я живу, а потім у редакцію Південної видавничої офіцини в Яроціні.

Я переконаний, що українці переможуть, що створять демократичну державу, яка буде дружньою Польщі без взаємних звинувачень та історичних претензій. Я гадаю, що це початок змін на Сході, не лише в Україні, але й у Білорусі та Росії. У країні наших східних сусідів загорівся промічник змін і, так, як Польща знищила комуну, так і він запалюватиме далі вогонь демократії.

У п'ятницю, 21 лютого, в багатьох польських вікнах загорілися свічки на знак солідарності з Україною, як під час воєнного стану. Тоді ми не думали, що Польща через кілька років здобуде незалежність. Я пишу цей текст, а все змінюється, як у калейдоскопі. В Україні народжується демократія та громадянське суспільство.

Ми з вами. І хай так буде!

Кшиштоф БЕРЛА

фото Мар'яни ПЕЧЕНЮК

фото Мар'яни ПЕЧЕНЮК

Do tych, którzy na Majdanie

Od pierwszej chwili, kiedy to Pan Bóg podarował Ukraińcom wolność, wszelkie próby zbudowania takiego domu, w którym wszyscy obywatele Ukrainy znajdą dobrobyt, harmonię i bezpieczeństwo, spełzały na niczym.

Doprowadzony do rozpaczy lud ukraiński utracił zaufanie do nieudolnych i głupawych wodzów i postanowił sam zadbać o swoje miejsce wśród narodów świata. W mroźne dnie i noce stawia na Majdanie opór sforom tresowanych psów spuszczanym ze smyczy niby ukraińskiego państwa. Giną młodzieńcy, starcy i dzieci, a kobiety wołają o pomstę do nieba. Stoją tam w ogniu i dymie i nie lękają się wyborowych strzelców, stoją tak całe dnie, tygodnie i miesiące... Różni mędracy z obcych krajów ślą do nich wyszkolonych krętaczy i ponętne podarunki i mówią im, co mają robić i jak mają robić... A oni stoją i stoją, i nie opuszcza ich nadzieja, że kiedyś, a może już jutro, rozpoczną budowę swego domu i zamieszkają w nim, i spłodzą w nim dużo dzieci... i tak zacznie powstawać z ruiny ich ojczyzna kraina, Nowa Ukraina.

Te nieuczestne myśli w dużym pośpiechu ułożyłem dla potrzeby chwili, dla wsparcia szlachetnej idei, która już kiełkuje na ziemi mego urodzenia. Może przez skromność, a może dla lepszego zrozumienia sprawy, przytoczę tu tekst Konfucjusza, który wielki filozof i myśliciel chiński ułożył 500 lat przed narodzeniem Chrystusa.

Gdy nastaje doskonały początek, świat jest jak dom, wspólny dla wszystkich. Na publiczne urzędy powoływani są cnotliwi i wartościowi ludzie, a intratne stanowiska piastują ludzie zdolni; życiowymi dewizami są zaufanie i pokój między wszystkimi ludźmi. Wszyscy ludzie kochają i szanują swoich rodziców i dzieci, jak też dzieci i rodziców innych ludzi. Dla starych jest opieka i troska; dla dojrzałych praca; dla dzieci wyżywienie i edukacja. Są środki na pomoc dla wdów i wdowców, dla każdego, kto czuje się samotny na świecie i dla niepełnosprawnych. Każdy mężczyzna i każda kobieta mają odpowiednie role do odegrania w rodzinie i społeczeństwie. Poczuć wspólnoty zajmuje miejsce egoizmu i materializmu. Oddanie publicznej służbie nie pozostawia miejsca na próżniactwo. Intrygi i pobłażanie dla nieuczciwego bogacenia się są niezbrane. Złoczyńcy, tacy jak złodzieje i rabusie, nie istnieją. Drzwi do każdego domu nie trzeba zamykać czy ryglować, ani w dzień, ani w nocy. Oto opis idealnego świata: stanu wspólnoty.

Włodzimierz Pańków, Warszawa

До тих, що на Майдані

Від першого моменту, коли Господь Бог подарував українцям свободу, всі спроби вибудувати такий дім, у якому б усі громадяни України знайшли добробут, гармонію та безпеку, зводилися нанівець.

Доведений до відчаю український народ утратив довіру до некомпетентних і недалеких начальників і вирішив сам подбати про своє місце серед народів світу. У морозні дні й ночі на Майдані він чинить спротив зграям тренованих псів, яких спускають із повідка начебто української держави. Гинуть юнаки, літні особи й діти, а жінки просять про помсту з неба. Стоять там у вогні та димі й не бояться найприцильніших снайперів, стоять так довгі дні, тижні й місяці... Різні мудреці з чужих країн висилають до них навчених крутіїв і принадні подарунки, підказують, що та як їм робити... А вони стоять і стоять, і не втрачають надії, що колись, а, можливо, вже завтра розпочнуть будувати свій дім, поселяться в ньому, народять там багато дітей... і так почне підніматись із руїни їхня країна, Нова Україна.

Ці невпорядковані думки я писав поспіхом, реагуючи на потребу часу, для підтримки шляхетної ідеї, яка вже пробивається крізь землю, на якій я народився. Не тільки через скромність, а й для кращого розуміння справи наведу в цьому місці текст Конфуція, написаний цим великим китайським філософом і мислителем за 500 років до народження Христа.

Коли настає doskonały początek, świat jest jak dom, wspólny dla wszystkich. Na publiczne urzędy powoływani są cnotliwi i wartościowi ludzie, a intratne stanowiska piastują ludzie zdolni; życiowymi dewizami są zaufanie i pokój między wszystkimi ludźmi. Wszyscy ludzie kochają i szanują swoich rodziców i dzieci, jak też dzieci i rodziców innych ludzi. Dla starych jest opieka i troska; dla dojrzałych praca; dla dzieci wyżywienie i edukacja. Są środki na pomoc dla wdów i wdowców, dla każdego, kto czuje się samotny na świecie i dla niepełnosprawnych. Każdy mężczyzna i każda kobieta mają odpowiednie role do odegrania w rodzinie i społeczeństwie. Poczuć wspólnoty zajmuje miejsce egoizmu i materializmu. Oddanie publicznej służbie nie pozostawia miejsca na próżniactwo. Intrygi i pobłażanie dla nieuczciwego bogacenia się są niezbrane. Złoczyńcy, tacy jak złodzieje i rabusie, nie istnieją. Drzwi do każdego domu nie trzeba zamykać czy ryglować, ani w dzień, ani w nocy. Oto opis idealnego świata: stanu wspólnoty.

Володимир Паньків, Варшава

Вони потребують допомоги

Інформаційний центр Євромайдану збирає відомості про імена, характер поранень та потреби постраждалих волинських активістів Євромайдану. Список оновлюється.

У шістьох хлопців — поранення середньої та важкої складності. Четверо — знаходяться на стаціонарному лікуванні в Луцьку. Троє — перебувають в Києві. Один — у Володимирі-Волинському. Один — в Кракові, у військовому госпіталі.

Список тих, хто потребує допомоги, та рахунки для переведення коштів:

1. Гуч Олександр Юрійович (Пегас) Наскрізне кульове поранення стегна, відкрита рвана рана. Планується встановлення апарату Іллізарова та доправлення на лікування в Німеччину. Активісти зібрали допомогу розміром 20 000 грн. 6762 4663 0104 3939 Приватбанк Гуч Леся Адамівна (мама)	5. Запотоцький Артем Вогнепальне поранення хребта, руки вже працюють, а ноги - ні. Є дружина і двоє дітей. Знаходиться в лікарні в Києві, там ним опікується брат. 5168 7572 5846 4702 Приватбанк Жабюк (Запотоцька) Тетяна Миколаївна — дівоче прізвище дружини. Потрібне лікування в Німеччині і реабілітація.	10. Мустафаєв Тимур Куля пройшла під лопаткою. Поранення середньої тяжкості. Наразі кошти є, але будуть ще потрібні потім на реабілітацію. Можлива реабілітація в Польщі. 4627 0812 0210 6352 Приватбанк Мустафаєва Тетяна Михайлівна (мама)	13. Марчук Павло Два кульових поранення в плече і руку. Нерухомі руки. Середня важкість поранення. Перебуває в обласній лікарні в Луцьку. Можливо, буде потреба у відправленні на реабілітацію в Польщу. 6762 4660 0157 0181 Приватбанк Мельник Дмитро Юрійович (молодший брат Павла Марчука)
2. Ткачук Володимир Перебиті обидві ноги. На апараті Іллізарова Тато трьох дітей 4627 0812 0660 7231 Приватбанк Ткачук (Машлій) Ольга Олегівна — дружина	6. Войчук Іван Федорович Підстрілене око гумовою кулею, розсічення голови кийком, забої тіла, підшкірні гематоми лівого передпліччя та лівого стегна, опіки, контузія, струс мозку. 5211 5373 2484 2140 Войчук Іван Федорович	11. Мовчан Володимир Важке поранення обличчя. Нині перебуває в Польщі (Краків, військовий шпиталь №5) м. Ковель 5168 7572 4851 6926 Приватбанк Мовчан Оксана Олександрівна (мама)	14. Марчак Андрій Вогнепальне рване поранення ноги нижче коліна, стоїть дренаж. Є ймовірність того, що потрібна буде пересадка шкіри. «Волинська січ» (м. Рівне) 4405 8858 2570 8669 Приватбанк Марчак Андрій Віталійович
3. Поліщук Олег Осколки в паху, серйозна зона ураження. Направлений на лікування в Польщу. 4405 8858 2212 6162 Приватбанк Поліщук Олег Павлович	7. Галишин Володимир Опик і зараження руки. Робили операцію в Луцьку: чистка рани і пересадка шкіри. 5168 7420 6497 3732 Галишин Віталій Миколайович (тато)	12. Кватерчук Василь Володимирович 33 роки. Кульове поранення в груди (права сторона). 5168 7420 6209 2279 Лещенко Наталія Михайлівна (двоюрідна сестра)	15. Лукашевич Петро Поранення в стегно на виліт. Поки не ходить. Доставлений з Києва в Луцьк, перебуває на стаціонарному лікування в обласній лікарні. 5168 7572 0951 8564 Лукашевич Микола Анатолійович (батько)
4. Богдан Богдан (Дуб) В одному оці порвана сітківка, проблеми з кришталиком, пошкоджені тканини біля ока. Інше око — деформований кришталик і пошкоджений нерв, якщо не зробити операції — катаракта. Струс мозку. Всього три влучання гумових куль (ще в шию і ногу). Простуда, легкий кашель. «Волинська січ», Луцьк. 26 років, Одружений, має дворічного сина. Єдиний годувальник у сім'ї. Необхідні операції на обидва ока. 5168 7553 3222 4670 Приватбанк Богдан (Олещук) Богдан Вікторович — була зміна прізвища	8. Романчук Вікторія 16 років. Граната розірвалась біля ніг. Рвані рани та опіки на ногах. 5211 5373 3905 8757 Романчук Оксана Володимирівна (мама)	9. Нечипорук Олександр (Сенека) Прострелена чашечка ноги. Має дружину і дітей. Кошти дуже потрібні!!! Єдиний годувальник у сім'ї. Перебуває у Львові. Забирають в Польщу. 5168 7572 4001 7170 Приватбанк Ричко (Нечипорук) Катерина Миколаївна — дружина.	Для поранених майданівців — польські лікарні Українці, що постраждали в сутичках у Києві, матимуть можливість прооперуватися, пройти лікування та реабілітацію, яку їм надасть Польська державна служба здоров'я у Великопольщі. Вартість лікування, придбання протезів і ліків буде покрито з бюджету воєводства. Першогогервовість для тих, хто втратив руку чи ногу. Лікарні в Познані, Лешна, Коніна і Каліша вже заявили, що поранені з України будуть прийняті. Ймовірно, в середу поступлять перші пацієнти. Нині 130 осіб можуть пройти лікування. Каліш - 60 осіб одночасно. Конін - 15 ліжок. Познань - 20 місць для українців. Лешно - 35 місць. Опр. Юлія Мигляс-Дера за матеріалами газети «Голос Велькопольський» http://www.gloswielkopolski.pl/artukul/3344371,wielkopolskie-szpitala-beda-leczyc-ukraincow-jest-130-miejsc,1,id,t,sa.html

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 31 sierpnia 2013 roku

Szanowni Państwo!

4 czerwca 1989 roku pokonaliśmy komunizm. 4 czerwca 2014 roku minie ćwierć wieku od tamtego niezwykłego dnia. Już dziś zaczniemy przygotowania do uroczystego, jubileuszowego, obywatelskiego Święta Wolności.

4 czerwca 1989 roku to tryumf solidarności i odwagi nad zwątpieniem i politycznym osamotnieniem. 4 czerwca 1989 roku to początek udanej, wielkiej zmiany ustroju. 4 czerwca 1989 roku to powrót nadziei na suwerenność państw Europy Środkowej i Wschodniej, to początek drogi ku jedności Europy.

Byliśmy wtedy razem. Życie obywatelskie i patriotyczne w Polsce nie ustało – mimo cenzury, represji i żelaznej kurtyny. Ludzie Solidarności wspierali się. Wspólnie opłakiwali ofiary masakry w kopalni „Wujek”. Razem szli za trumnami księdza Jerzego Popiełuszki i Grzegorza Przemyka. Postulaty sierpniowe wyrażały potrzebę przywrócenia godności ludzkiej pracy – potrzebę, którą czuły miliony Polaków. 4 czerwca 1989 roku razem zaufaliśmy pragnieniu wolności.

Wybory 4 czerwca, choć tylko częściowo demokratyczne, były wolne naprawdę: niesfałszowane, nieokupione represjami. Ich wynik ujawnił realny układ sił w społeczeństwie. Doprowadził do głębokich zmian. Zwyciężyła solidarna decyzja milionów Polaków. Zwyciężyła wspólnota. Dlatego bierzmy razem także w przyszłym roku. Zorganizujemy święto razem!

Do wspólnego świętowania polskiej wolności 4 czerwca 1989 roku zapraszam Polaków na całym świecie i wszystkich naszych przyjaciół. Zachęcam już dziś do rozpoczęcia przygotowań, by wydarzenie to miało charakter wielkiej, wspólnej, obywatelskiej uroczystości. Wolność nie ma granic. Nasze Święto Wolności jest też świętem całego wolnego świata.

Do organizowania wspólnych przedsięwzięć zapraszam wszystkich. Zapraszam osoby prywatne i instytucje, urzędy państwowe i organizacje pozarządowe, środowiska przedsiębiorców, instytucje publiczne i samorządy. Zapraszam mieszkańców wsi, małych miast i wielkich metropolii – również za oceanem – w których żyją Polacy. Chciałbym, by świat miał szansę poznać nas tego dnia jako naród ludzi wolnych, ceniących wolność własną i wspierających innych będących na niełatwej drodze ku wolności.

Zachęcam ludzi kultury i sportowców, ludzi mediów i nauki, przedsiębiorców i urzędników. Mam nadzieję na wspólne inicjatywy z przedstawicielami Kościołów. Chciałbym, by rola kapłanów we wspieraniu opozycji, w podtrzymywaniu nadziei i duchowym umacnianiu Polaków walczących o wolne państwo została uwzględniona i doceniona. Zapraszam zarówno tych, którzy pamiętają 4 czerwca 1989 roku, jak i tych, którzy się właśnie wtedy lub później urodzili. Zapraszam tych, którzy przyłączyli się do Komitetów Obywatelskich „Solidarności”, by podzieliли się swoim doświadczeniem. Zapraszam artystów wielkich scen narodowych, estrady i artystów offowych – wszystkich, którzy tworzą w wolności i dzięki wolności. Proszę o zaangażowanie ludzi nauki i kultury. Wolność wymaga, by mówić o niej na nowo, by wyjaśniać jej znaczenie, by rzetelnie wskazywać, co jej dziś zagraża.

Wspólnym wysiłkiem zbudujemy jak najambitniejszy program obchodów. Wspólnie wypełnimy ten projekt jak najatrakcyjniejszymi pomysłami. Potwierdźmy raz jeszcze, że nie ma wolności bez solidarności. Że wolność i dzisiaj wymaga solidarności pomiędzy nami.

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Warszawa, 13 grudnia 2013 roku

Szanowni Państwo,

w przyszłym roku przypada 25. rocznica transformacji systemowej w Polsce. Z tej okazji 31 sierpnia br., w rocznicę podpisania porozumień sierpniowych, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski wystosował Apel do Polaków o wspólne uczczenie rocznicy odzyskania wolności. W imieniu Prezydenta RP oraz własnym mamy zaszczyt przekazać Państwu wspomniany Apel i zaprosić do włączenia się w przyszłoroczne obchody.

W roku 2014 będą mieć miejsce rocznice ważne dla Polski i Polaków, również tych mieszkających poza krajem. To właśnie w przyszłym roku przypada ćwierćwiecze obalenia komunizmu kartą wyborczą, 15-lecie polskiego członkostwa w Pakcie Północnoatlantyckim, a także 10. rocznica przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Ta kumulacja niezwykłych w historii państwa dat zachęca nie tylko do pogłębionej refleksji nad najnowszą historią Polski, lecz także do myślenia o przyszłości. Możliwość zapoznania się ze współczesną historią kraju rodziców i dziadków ma ogromne znaczenie dla podtrzymania więzi z Polską, zwłaszcza dla tych, którzy mają polskie korzenie i czują się Polakami, mimo że mieszkają poza granicami Rzeczypospolitej.

Serdecznie zachęcamy zatem wszystkich Państwa do uczczenia tych ważnych dla Polski rocznic. Już teraz zapraszamy do dzielenia się informacjami o przygotowanych wydarzeniach poprzez zakładkę Święto Wolności na stronie internetowej www.prezydent.pl.

Oświadczenie Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie Заява Федерації польських організацій в Україні

Federacja Organizacji Polskich na Ukrainie wyraża głębokie współczucie wszystkim rodzinom zamordowanych w Kijowie i innych miastach Ukrainy podczas ostatnich tragicznych wydarzeń. Oddajemy hołd ofierze krwi Bohaterów Majdanu i pogrążeni w bólu modlimy się za wieczny spokój ich dusz. Pamięcią i modlitwą ogarniamy również wszystkich rannych a także tych, których los do dziś jeszcze pozostaje nieznany.

Jako obywatele Ukrainy narodowości polskiej wyrażamy nadzieję, że przemiany rozpoczęte pokojowym protestem Euromajdanu i okupione krwią jego heroicznych obrońców zaowocują budową państwa w pełni demokratycznego i szanującego godność oraz wolę swoich obywateli. My, Polacy z Ukrainy, podobnie jak nasi ukraińscy członkowie rodzin, sąsiedzi, przyjaciele i koledzy chcemy żyć w bezpiecznej, demokratycznej Ukrainie, która jest częścią europejskiej rodziny wolnych narodów. Deklarujemy pełne wsparcie dla demokratycznie wyłonionych władz oraz gotowość wzięcia odpowiedzialności za pomyślny rozwój Ukrainy w jej obecnych granicach.

Historia na zawsze złączyła nasze narody. Polacy i Ukraińcy od wieków mieszkali obok siebie, zakładali rodziny, pomagali w budowie swoich domów, rozwijali miasta i modlili się do tego samego Boga. W naszej wspólnej historii nie brakuje jednak momentów tragicznych, bolących wciąż ran i niezaschniętych łez. Nie chcemy i nie możemy o nich zapominać, bo oznaczałoby to brak szacunku dla naszych ojców i dziadków. Najbardziej jednak bolesne karty naszych wspólnych dziejów nie mogą przysłonić

nam odpowiedzialności za los naszych dzieci, wnuków oraz przyszłość Ukrainy i Polski. Nie ma wolnej Polski bez wolnej Ukrainy i nie ma wolnej Ukrainy bez wolnej Polski.

Dziś, w przełomowym momencie historii państwa ukraińskiego oraz jednym z kluczowych momentów w dziejach współczesnej Europy, Federacja Organizacji Polskich na Ukrainie stanowczo oświadcza, że każde słowo i czyn, które będą zmierzać do skonfliktowania naszych narodów są sprzeczne z interesem oraz wolą Ukraińców i Polaków. Podsyćcie negatywnych emocji oraz budowanie politycznego kapitału na tragicznych momentach naszej historii nie służy dziś ani państwu ukraińskiemu, które pełnoprawnymi obywatelami są przedstawiciele polskiej mniejszości narodowej na Ukrainie, ani państwu polskiemu, będącemu dla nas drugą ojczyzną.

Apelujemy do środowisk kresowych w Polsce i wszystkich naszych rodaków o wsparcie dla procesu budowy demokratycznego państwa ukraińskiego. Dziękujemy tym wszystkim Polakom - obywatelom Ukrainy, którzy byli obecni wśród obrońców Majdanu i tym naszym rodakom, którzy od wielu tygodni nieśli im pomoc. Dziękujemy polskim lekarzom, dziennikarzom i politykom oraz wszystkim ludziom dobrej woli za wspaniałe gesty solidarności ze społeczeństwem ukraińskim, którego częścią jesteśmy.

Niech żyje wolna Ukraina i niech żyje wolna Polska!

Z up. Zarządu FOPnU Teresa Dutkiewicz,
wiceprezes Teresa Dutkiewicz
Lwów – Kijów, 24 lutego 2014 r.

Federacja polskich organizacji w Ukrainie wyraża głębokie współczucie wszystkim rodzinom zamordowanych w Kijowie i innych miastach Ukrainy podczas ostatnich tragicznych wydarzeń. Oddajemy hołd ofierze krwi Bohaterów Majdanu i pogrążeni w bólu modlimy się za wieczny spokój ich dusz. Pamięcią i modlitwą ogarniamy również wszystkich rannych a także tych, których los do dziś jeszcze pozostaje nieznany.

Jako obywatele Ukrainy narodowości polskiej wyrażamy nadzieję, że przemiany rozpoczęte pokojowym protestem Euromajdanu, za który zapłacono krwią jego heroicznych obrońców, zaowocują budową państwa w pełni demokratycznego i szanującego godność oraz wolę swoich obywateli. My, Polacy z Ukrainy, podobnie jak nasi ukraińscy członkowie rodzin, sąsiedzi, przyjaciele i koledzy chcemy żyć w bezpiecznej, demokratycznej Ukrainie, która jest częścią europejskiej rodziny wolnych narodów. Deklarujemy pełne wsparcie dla demokratycznie wyłonionych władz oraz gotowość wzięcia odpowiedzialności za pomyślny rozwój Ukrainy w jej obecnych granicach.

Historia na zawsze złączyła nasze narody. Polacy i Ukraińcy od wieków mieszkali obok siebie, zakładali rodziny, pomagali w budowie swoich domów, rozwijali miasta i modlili się do tego samego Boga. W naszej wspólnej historii nie brakuje jednak momentów tragicznych, bolących wciąż ran i niezaschniętych łez. Nie chcemy i nie możemy o nich zapominać, bo oznaczałoby to brak szacunku dla naszych ojców i dziadków. Najbardziej jednak bolesne karty naszych wspólnych dziejów nie mogą przysłonić

nam odpowiedzialności za los naszych dzieci, wnuków oraz przyszłość Ukrainy i Polski. Nie ma wolnej Polski bez wolnej Ukrainy i nie ma wolnej Ukrainy bez wolnej Polski.

Dziś, w przełomowym momencie historii państwa ukraińskiego oraz jednym z kluczowych momentów w dziejach współczesnej Europy, Federacja Organizacji Polskich na Ukrainie stanowczo oświadcza, że każde słowo i czyn, które będą zmierzać do skonfliktowania naszych narodów są sprzeczne z interesem oraz wolą Ukraińców i Polaków. Podsyćcie negatywnych emocji oraz budowanie politycznego kapitału na tragicznych momentach naszej historii nie służy dziś ani państwu ukraińskiemu, które pełnoprawnymi obywatelami są przedstawiciele polskiej mniejszości narodowej na Ukrainie, ani państwu polskiemu, będącemu dla nas drugą ojczyzną.

Apelujemy do środowisk kresowych w Polsce i wszystkich naszych rodaków o wsparcie dla procesu budowy demokratycznego państwa ukraińskiego. Dziękujemy tym wszystkim Polakom - obywatelom Ukrainy, którzy byli obecni wśród obrońców Majdanu i tym naszym rodakom, którzy od wielu tygodni nieśli im pomoc. Dziękujemy polskim lekarzom, dziennikarzom i politykom oraz wszystkim ludziom dobrej woli za wspaniałe gesty solidarności ze społeczeństwem ukraińskim, którego częścią jesteśmy.

Niech żyje wolna Ukraina i niech żyje wolna Polska!

Za dorученням Правління ФПОВУ
заступник голови Правління Тереса Дуткевич,
Львів-Київ, 24 лютого 2014 р.

Rok Kolberga został zainaugurowany

Рік Кольберга розпочинається

Wołyń zajmuje szczególne miejsce w spuściznie Oskara Kolberga – polskiego etnografa, folklorysty i kompozytora.

21 lutego w Przysusze (woj. mazowieckie), gdzie 200 lat temu urodził się Oskar Kolberg, odbyła się uroczysta Inauguracja Roku Kolberga. Została ona zorganizowana przez Muzeum Wsi Radomskiej oraz Instytut Muzyki i Tańca, we współpracy z władzami Powiatu Przysuskiego oraz Miasta i Gminy Przysucha. Z okazji 200-lecia urodzin wybitnego folklorysty, etnografa, muzyka i kompozytora Muzeum Wsi Radomskiej oraz Instytut Muzyki i Tańca, zaprezentowały wydawnictwo albumowe «Oskar Kolberg 1814 – 1890». Podczas koncertu uświetniającego inaugurację Roku Oskara Kolberga zabrzmiały jego utwory muzyczne w wykonaniu artystów z Akademii Muzycznej w Poznaniu. Zespół Regionalny «Mogilanie» pokazał widowisko obrzędowe «Comber babski» oparte o notatki folklorysty zrobione w okolicach Krakowa.

Prace Oskara Kolberga zostały wydane w 86 tomach. Tom 36 nazywa się «Wołyń». W 2002 roku ukazał się opracowany przez Instytut im. Oskara Kolberga w Poznaniu suplement do tego tomu – tom 84. Na Wołyniu ten suplement został zaprezentowany kilka lat temu w ramach ukraińsko-polskiego projektu «Chopin a Kolbergowie – wizerunek pianisty».

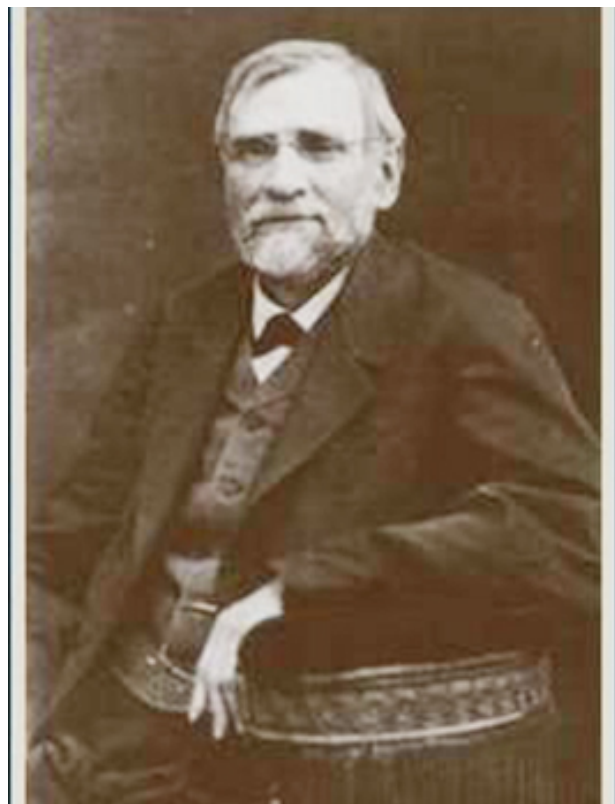
Wasyli WORON

Волинь посідає особливе місце у творчій спадщині Оскара Кольберга – польського етнографа, фольклориста та композитора.

21 лютого в місті Пшисуха (Мазовецьке воєводство), де 200 років тому народився Оskar Кольберг, відбулася урочиста інавгурація Року Кольберга. Організаторами заходу були Музей радомського села та Інститут музики і танцю (Варшава) у співпраці з керівництвом Пшисуського повіту та гміни Пшисуха. Із нагоди 200-ліття від народження видатного фольклориста, етнографа, музиканта і композитора дирекція Музею радомського села спільно з Інститутом музики і танцю представили громадськості ювілейний альбом «Оскар Кольберг. 1814-1890». Під час концерту, що розпочинав Рік Кольберга, прозвучали його вокально-інструментальні твори у виконанні педагогів Музичної академії в Познані. Ансамбль регіональної музики «Mogilanie» показав обрядове дійство «Comber babski», котре спирається на записи фольклориста з околиць Кракова.

У повному зібранні творів Оскара Кольберга, що складається з 86 томів, том 36 називається «Wołyń». У 2002 році Інститут імені Оскара Кольберга в Познані видав додаток до нього – том 84. На Волині видання представили Збігнєв Скуза та його колеги з Музею радомського села. Відбулося це кілька років тому в рамках українсько-польського проекту «Шопен і Кольберги – постать піаніста».

Василь ВОРОН

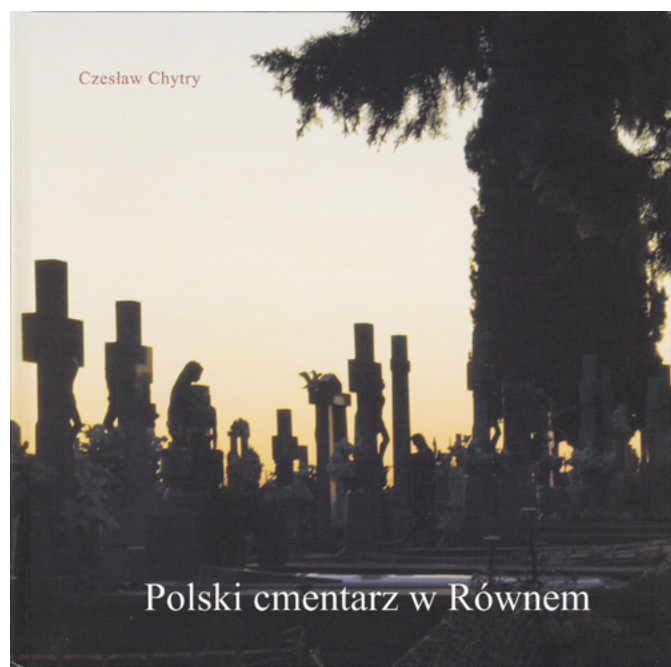

Odbyła się prezentacja książki «Polski Cmentarz w Równem»

Відбулася презентація книги «Польський цвинтар у Рівному»

Кsiążka-album «Polski Cmentarz w Równem» ukazała się w języku polskim przy wsparciu finansowym Konsulatu Generalnego RP w Łucku. Autor zbadał i uwiecznił na zdjęciach ponad 200 miejsc pochówków wraz z krótkim opisem nagrobków.

Книгу-альбом «Польський цвинтар у Рівному» видано польською мовою при фінансовій підтримці Генерального консульства РП у Луцьку. Автор вивчив і зафіксував на фотографіях понад 200 надгробків. Фото вміщені у книзі разом із коротким описом надгробка.

W Rówieńskim Muzeum Krajoznawczym odbyła się prezentacja długo oczekiwanej, już czwartej, książki Czesława Chytry. W niej wzięli udział krajoznawcy, amatorzy historii rodzimego miasta, dziennikarze oraz przedstawiciel Konsulatu Generalnego RP w Łucku wicekonsul Krzysztof Wasilewski. To dzięki jego wsparciu ukazała się ta książka. Jedną z osób, która zainspirowała Czesława Chytrygo do napisania książki o cmentarzu, był Józef Łukasiewicz, którego niestety nie było na prezentacji. Wsparcia autorowi udzielił także kierownik parafii św. Ap. Piotra i Pawła w Równem ksiądz-dziekan Władysław Czajka. W 2006 roku zaproponował on Czesławowi Chytrymu, który jest parafianinem tego kościoła, aby rozpoczął badanie pochówków na cmentarzu znajdującym się przy ulicy Dubeńskiej. I praca ruszyła.

Katolicki cmentarz przy ulicy Dubeńskiej znajduje się w pobliżu prawosławnego cmentarza i wojskowego memoriału. Najstarsze pochówki na nim, odnalezione przez autora książki, są datowane początkiem XX wieku. Józef Łukasiewicz we wstępnym słowie do tej książki powiedział: «Przyjeżdżają na cmentarze – takie, jakie są: zarośnięte, rozwalone, okradzione. Obecność na nich to obowiązek, katecheza, to lekcja historii, bo przecież Ojczyzna to ludzie i groby. Polska jest tam, gdzie polskie cmentarze. (...) Na cmentarzach sprawdza się pamięć narodowa. (...) Ale są na Wołyniu cmentarze, a jest ok. 200, na których nikt dzisiaj nie zapala zniczy, nikt nie składa kwiatów, nikt nie pochyla się nad grobami i mogiłami. W lesie albo w polnej ciszy, z dala od ludzkich siedzib znajdują

się mogiły, o których pamięta już niewielu. Całkowicie zaniebane, zapomniane, zarośnięte. W zasadzie można mówić, że to ich pozostałości». Ale na szczęście ten los nie dotyczy cmentarza przy ulicy Dubeńskiej.

W Równem powstała grupa ochotników, parafian kościoła św. Piotra i Pawła, którzy już od kilku lat, co wiosnę porządkują polskie groby, odnawiają i dbają o miejsca starych pochówków. O tym mówiono podczas prezentacji. Wszyscy, którzy zabrali głos podczas prezentacji, a było ich wielu (wicekonsul, prezes Towarzystwa Kultury Polskiej na Rówieńskiźnie im. Wł. Reymonta Władysław Bagiński, ksiądz-dziekan parafii św. Piotra i Pawła Władysław Czajka, parafianie, amator historii Jarosław Kowalczyk, młodzież z Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego i inni), dziękowali autorowi i życzyli nowych osiągnięć w działalności krajoznawczej, zwłaszcza ukazania się drugiej części tej książki. Jak powiedział autor, materiał dla następnej książki, poświęconej okresowi po 1943 roku, już ma.

Autor i polska społeczność Równego są wdzięczni dyrektorowi Rówieńskiego Muzeum Krajoznawczego Oleksandrowi Bułydzemu za udostępnienie sali do prezentacji oraz prowadzącej spotkanie Halinie Danyłczuk, która jest kierownikiem działu wystaw tego muzeum i jednocześnie autorem prac o Równem i jego mieszkańcach. Osobne podziękowania są przekazywane dla harcerzy i byłych mieszkańców tej ziemi, którzy przyjeżdżają na Wołyń i porządkują cmentarze.

Jarosław KOWALCZYK,
autor zdjęć – Leonard SIDLECKYJ

Prezentacja długooczekiwanej książki Czesława Chytrygo відбулася нещодавно в Рівненському краєзнавчому музеї. Участь у ній узяли краєзнавці, поціновувачі історії рідного міста, журналісти. Завітав до Рівного і представник Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку віце-консул Кишиштоф Василевський. Саме завдяки його підтримці ця книжка побачила світ. Однією з осіб, що надихнула Czesława Chytrygo написати книгу про цвинтар, був Юзеф Лукасевич, якого, на жаль, не було на презентації. Підтримував автора також керівник парафії Святих Апостолів Петра і Павла в Рівному ксьондз-декан Владислав Чайка. Ще у 2006 році він запропонував Czesławowi Chytrymu, який є парафіянином цього храму, зайнятися дослідженням поховань на кладовищі, що знаходиться по вул. Дубенській. І робота закипіла.

Католицьке кладовище на вул. Дубенській розташоване поруч із православним кладовищем та військовим меморіалом. Найстаріші поховання на ньому, які були віднайдені автором книги, датуються першими роками ХХ ст. Юзеф Лукасевич зазначив у вступному слові до цієї книжки: «Приїжджають на цвинтарі, такі, які вони є: в чагарниках, розвалені, обкрадені. Присутність на них – це обов'язок, катехеза, це урок історії, бо Вітчизна – це люди і поховання. Польща там, де польські цвинтарі (...). На цвинтарях перевіряється пам'ять народу. (...) На Волині є цвинтарі, а є їх близько 200, на яких зараз ніхто не запалює лампадок, не приносить квітів, ніхто не схиляється над могилами. У лісі або в польовій тиші, далеко

від людського ока знаходяться могили, про які пам'ятають уже небагато осіб. Повністю занедбані, забуті, у чагарниках. Можна сказати, що це те, що від них залишилося». Але, на щастя, ця участь не торкнулася поховань на цвинтарі, що на вул. Дубенській.

У Рівному утворилась група з небайдужих людей, парафіян костелу Св. Петра і Павла, які вже не один рік навесні впорядковують польські могили, відновлюють і дбають про старі поховання. Про це йшлося під час презентації. Усі, хто виступив на презентації, а їх було чимало (віце-консул, голова Товариства польської культури на Рівненщині ім. В. Реймонта Владислав Багінський, ксьондз-декан парафії Св. Петра і Павла отець Владислав Чайка, парафіяни, поціновувач історії Волині Ярослав Ковальчук, молодь із Рівненської гуманітарної гімназії та інші), дякували автору та бажали нових досягнень у дослідницькій діяльності, зокрема, й виходу другої частини цієї книги. Як розповів автор, матеріал на друге видання, котрий охоплює період після 1943 року, вже в нього є.

Автор та польська громада Рівного вдячні директорів Рівненського обласного краєзнавчого музею Олександрові Булізі, який надав актову залу для проведення презентації, та ведучій презентації, завідувачу відділу виставок РОКМ, автору книг про Рівне та його мешканців Галині Данильчук. На окрему подяку заслуговують харцери та колишні мешканці цих земель, котрі приїжджають на Волинь і порядкують цвинтарі.

Ярослав КОВАЛЬЧУК,
фото Леонарда СІДЛЕЦЬКОГО

Umowa o współpracy między Lublinem a Polsko-Ukraińską Izbą Gospodarczą

Люблін і Польсько-Українська господарська палата підписали договір про співпрацю

Porozumienie zakłada wzmocnienie współpracy gospodarczej oraz dążenie do rozwoju przedsiębiorczości regionu lubelskiego.

Умова передбачає зміцнення економічної співпраці та сприяння розвитку підприємництва на Люблінщині.

10 lutego Prezydent Miasta Lublin, Krzysztof Żuk, Marszałek Województwa Lubelskiego, Krzysztof Hetman, Prezes Polsko-Ukraińskiej Izby Gospodarczej, Jacek Piechota oraz Prezes Fundacji Inicjatyw Menadżerskich, Paweł Prokop podpisali umowę intencyjną.

Miasto Lublin ma w planach podejmowanie inicjatyw gospodarczych ze swoim wschodnim sąsiadem oraz zorganizowanie kampanii informacyjno-promocyjnej, skierowanej do ukraińskich przedsiębiorców, którzy chcieliby zainwestować na Lubelszczyźnie. „Współpraca ze Wschodem zajmuje ważne miejsce w strategiach rozwoju miasta i regionu. Dla Lublina (...) istotne jest budowanie efektywnych mechanizmów partnerstwa i trwałych sieci współpracy oraz stymulowanie wymiany gospodarczej między Lubelszczyzną a Ukrainą” – powiedział Prezydent Miasta Lublin, Krzysztof Żuk.

Promowanie gospodarczego potencjału Lublina na Ukrainie będzie możliwe dzięki organizacji różnego typu przedsięwzięć, np. targów, konferencji, wystaw czy wydanie stosownych informatorów i broszur. Wszystkie te działania mają na celu zintegrowanie przedsiębiorców z obu państw.

Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza została założona w 1992 roku i skupia około dwustu firm. Jej główną misją jest rozwój polsko-ukraińskich stosunków gospodarczych i kulturalnych, współpraca w tym zakresie i reprezentowanie interesów zrzeszonych w niej podmiotów gospodarczych – polskich i ukraińskich. Obecnie Izba posiada biura w Warszawie, Katowicach, Kijowie i Lwowie.

Agnieszka BADER
Foto: www.lublin.eu

10 лютого президент Любліна Кшиштоф Жук, маршалок Люблінського воєводства Кшиштоф Гетман, голова Польсько-Української господарської палати Яцек Пехота та керівник Фонду менеджерських ініціатив Павел Прокоп підписали договір про наміри.

У планах Любліна – реалізація економічних ініціатив зі своїм східним сусідом та організація інформаційно-рекламної кампанії, скеро-

ваної до українських підприємців, які хотіли б інвестувати на Люблінщині. «Співпраця зі Сходом займає важливе місце у стратегіях розвитку міста й регіону. Для Любліна (...) важливо створити ефективні механізми партнерства і міцні мережі співпраці, а також сприяти економічному обміну між Люблінщиною та Україною,» – сказав президент Любліна Кшиштоф Жук.

Промування економічного потенціалу Любліна в Україні буде можливим завдяки організації різного типу заходів, зокрема, проведенню тендерів, конференцій, виставок та видаванню відповідних інформаторів і брошур. Усі ці дії мають на меті інтеграцію підприємців з обох країн.

Польсько-Українську господарську палату створено в 1992 році. Вона об'єднує близько 200 фірм. Її головна місія – розвиток польсько-українських економічних і культурних взаємостосунків, співпраця в цій сфері та репрезентація інтересів об'єднаних нею суб'єктів господарської діяльності – польських і українських. Нині палата має офіси у Варшаві, Катовицях, Києві та Львові.

Agnieszka BENDER
Foto: www.lublin.eu

Zbiórka na renowację pomnika bitwy pod Hodowem

Збір коштів на реставрацію пам'ятника битві під Годовом

W 2014 roku przypada okrągła, 320. rocznica bitwy pod Hodowem (11.06.1694 r.), którą przyjęto nazywać Polskimi Termopilami. Podczas bezprecedensowej w historii wojskowości bitwy, garstka polskich obrońców (7 chorągwi husarii i pancernych w sile około 400 ludzi) skutecznie odparła najazd sił tatarskich w liczbie około 40 tys. ludzi.

У 2014 році минає 320 років від битви під Годовом (відбулася 11 червня 1694 р.), яку прийнято називати Польськими Фермопілами. Під час битви, котра була безпрецедентною в історії військової справи, жменька польських захисників (сім підрозділів гусарів та важкої кавалерії загальною кількістю близько 400 осіб) успішно протистояла атаці 40 тис. татарів.

Fundacja MOSTY, we współpracy z Ambasadą RP w Kijowie, podjęła się realizacji projektu renowacji pomnika upamiętniającego bitwę, ufundowanego przez króla Jana III Sobieskiego. Pomnik znajduje się w złym stanie technicznym, co ilustruje załączona fotografia. W związku z powyższym Fundacja MOSTY we współpracy z Ambasadą Rzeczypospolitej Polskiej w Kijowie postanowiły zadbać o przywrócenie jego świetności.

W tym celu w listopadzie 2013 roku została zorganizowana w Hodowie wizyta prof. Janusza Smaży z Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W efekcie współpracy z prof. J. Smażą został przygotowany wniosek do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego o dofinansowanie projektu renowacji pomnika, złożony przez Fundację MOSTY w listopadzie 2013 roku w ramach priorytetu Ochrona dziedzictwa kulturowego za granicą.

W końcu stycznia 2014 roku MKiDN przyznało na projekt restauracji pomnika 60 tys. PLN. Na pokrycie wszystkich zaplanowanych wydatków dotyczących renowacji tego zabytku potrzeba jeszcze około 15 tys. PLN.

W związku z powyższym Fundacja MOSTY zwraca się z prośbą o wsparcie przedsięwzięcia mającego na celu restaurację pomnika w Hodowie. Projekt jest realizowany we współpracy z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Ambasadą RP w Kijowie.

Dane do przelewu:
Fundacja MOSTY
ul. Napoleońska 20A
05-400 Otwock
PKO BP – 89102011270000130202152916
Dane do przelewu z zagranicy: Kod BIC (Swift): BPKOPLPW
Przelew z dopiskiem – DAROWIZNA NA CELE STATUTOWE (Hodów)

Фундація «Мости» у співпраці з Посольством РП у Києві взялася за відновлення пам'ятника цій битві, спорудженого королем Яном III Собеським. Технічний стан пам'ятника незадовільний, про що свідчить додана фотографія. У зв'язку з цим фундація «Мости» у співпраці з Посольством Республіки Польща в Україні вирішили привести його в належний вигляд.

Із цією метою в листопаді 2013 року село Годів відвідав проф. Януш Смаза з факультету консервації та реставрації творів мистецтва Академії мистецтв у Варшаві. Унаслідок співпраці з проф. Я. Смазою фундація «Мости» в листопаді 2013 року звернулася до Міністерства культури і національної спадщини з проханням профінансувати проект реставрації пам'ятника в рамках пріоритету «Охорона культурної спадщини за кордоном».

Наприкінці січня 2014 року Міністерство культури і національної спадщини виділило на проект відновлення пам'ятника 60 тис. злотих. На погашення всіх запланованих витрат, пов'язаних із реставрацією цієї пам'ятки, потрібно ще близько 15 тис. злотих.

У зв'язку з цим фундація «Мости» просить підтримати проект, спрямований на відновлення пам'ятника в Годові. Проект здійснюється у співпраці з Міністерством культури і національної спадщини Польщі та Посольством РП у Києві.

Реквізити для переказу коштів:
Fundacja MOSTY
ul. Napoleońska 20A
05-400 Otwock
PKO BP – 89102011270000130202152916
Реквізити для закордонних перерахунків коштів:
BIC (Swift): BPKOPLPW

На переказі просимо зазначати – DAROWIZNA NA CELE STATUTOWE (Hodów)

Активісти луцького Автомайдану власними силами відновлять бруківку біля приміщення УМВС у Волинській області, яку учасники протестів використовували у протистоянні з міліцією 19 лютого.

Акtywiści łuckiego Auto-Majdanu własnym kosztem odnowią kostkę brukową koło budynku Zarządu MSW w obwodzie wołyńskim, zerwaną przez uczestników protestów podczas starć z milicją 19 lutego.

У Луцьку представили Громадський лоботраційний комітет. Нині обговорюються принципи та механізми його роботи.

W Łucku przedstawiono Społeczny Komitet Lust-racyjny. Obecnie omawiane są zasady i mechanizmy jego działalności.

Новопризначений голова Волинської облдержадміністрації та керівник УМВС у Волинській області подали у відставку. Заяви на звільнення написали також керівники Ратнівського району на Волині, зокрема голова райдержадміністрації та його заступники.

Przewodniczący Wołyńskiej Obwodowej Administracji Państwowej i kierownik Zarządu MSW w obwodzie wołyńskim podali się do dymisji. Podania o zwolnienie napisali również władze rejonu ratnowskiego na Wołyniu, m.in. przewodniczący Rejonowej Administracji Państwowej i jego zastępcy.

Ковельчанин Володимир Мовчан, поранений снайпером на Майдані, разом із іншими потерпілими українцями перебуває на лікуванні у Кракові.

Mieszkaniec Kowla Wołodumyr Mowczan, postrzelony przez snajpera na Majdanie, wraz z innymi rannymi Ukraińcami przebywa na leczeniu w Krakowie.

Керівник проекту реконструкції луцького зоопарку звільнився з посади. Реконструкція, котра наразі так і не розпочалася, має відбутися в рамках міжнародного проекту, який реалізують спільно Луцьк, Замость та Жешув.

Kierownik projektu rekonstrukcji łuckiego zoo zrezygnował ze stanowiska. Rekonstrukcja, której wciąż nie rozpoczęto, powinna odbyć się w ramach międzynarodowego projektu realizowanego wspólnie przez Łuck, Zamość i Rzeszów.

Ініціативи українські в Lublinie

W drugiej połowie lutego w Lublinie i na Lubelszczyźnie odbyło się kilka inicjatyw związanych z Ukrainą. Niektóre odwoływały się do aktualnych wydarzeń politycznych, inne traktowały o kulturze i sztuce.

Wystawa „Z miłości do Ukrainy”
20 lutego w Akademickim Centrum Kultury „Chatka Żaka” miało miejsce niecodzienne wydarzenie. Tego dnia odbyło się spotkanie z młodymi Ukrainkami, studentkami Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Ievgeniia Burchak, Lesia Shudria, Marina Illicz, Irena Lawruszko, Tatiana Czerniavska, Daryna Iaresko, Ołena Kłymenko oraz Yevheniia Herasymenko zaprezentowały swoje prace w ramach wystawy pt. „Z miłości do Ukrainy”. Autorki przedstawiły malarstwo, grafikę i rysunek, a ich dzieła były zainspirowane ukraińską sztuką współczesną oraz ludową. Wystawa, którą można oglądać do 28 lutego, była pierwszym pokazem prac młodych artystek.

Lubelski ratusz w barwach niebiesko-żółtych
W związku z ostatnimi wydarzeniami na Ukrainie i w geście solidarności ze Wschodnim Sąsiadem, lubelski ratusz został oświetlony w barwach flagi Ukrainy. Przez trzy dni (21-23 lutego) budynek mieniący się kolorami niebieskim i żółtym, miał wyrażać symboliczne wsparcie dla narodu ukraińskiego.

Iluminacja świetlna nie była jedynym wyrazem pomocy Lublinian. W niedzielę, 23 lutego, w lubelskich kościołach modlono się w intencji Ukrainy i zbierano dary na jej rzecz. Pod konsulatem postawiono znicze ku pamięci zmarłych z EuroMajdanu, natomiast we środę, 19 lutego, w Urzędzie Miasta odbyło się spotkanie osób oraz organizacji, które reprezentują mniejszości narodowe, etniczne i religijne. Efektem debaty nad poprawą jakości życia owych grup było również przyjęcie stanowiska w sprawie obecnych wydarzeń na Ukrainie.

Ranni uczestnicy EuroMajdanu trafili do szpitali na Lubelszczyźnie
Szpitale z terenu Lubelszczyzny zadeklarowały się przyjąć rannych z EuroMajdanu. Pierwszy z nich trafił do szpitala w Łęcznej we środę, 19 lutego, około godziny 12.00. Mężczyzna stracił część ręki w czasie kijowskich zamieszek, jednak po dokładnym badaniu amputowano mu kończynę. Władze lubelskich szpitali również przygotowały kilkadziesiąt miejsc dla potencjalnych pacjentów z Ukrainy.

Agnieszka BĄDER

Stanowisko w sprawie wydarzeń na Ukrainie:

Przedstawiciele i przedstawicielki środowiska mniejszości narodowych, etnicznych i religijnych Lublina oraz organizacji i instytucji działających na rzecz środowiska mniejszości, uczestniczący w spotkaniu zorganizowanym przez Prezydenta Miasta Lublin w dn. 19 lutego 2014 r. w Urzędzie Miasta Lublin wyrażają solidarność z rodzinami ofiar ostatnich tragicznych wydarzeń na Ukrainie. Uczestniczki i uczestnicy spotkania wyrażają także nadzieję na pokojowe i demokratyczne rozwiązanie kryzysowej sytuacji na Ukrainie.

Centrum Kultury i Sztuki Chińskiej
Festiwal Wielokulturowy Lublin – Centrum Kultury w Lublinie
Fundacja Chrońmy Cmentarze Żydowskie w Lublinie
Fundacja Instytut na rzecz Państwa Prawa
Fundacja Słoneczny Pokój
Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie, Filia w Lublinie
Instytut Studiów Migracyjnych
Liga Muzułmańska w RP oddział w Lublinie
Przedstawiciele społeczności gruzińskiej
Przedstawiciele społeczności syryjskiej
Przedstawiciele społeczności czeczeńskiej
Parafia Greckokatolicka pw. Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Lublinie
Parafia Ewangelicko-Augsburska Św. Trójcy w Lublinie
Parafia Prawosławna Katedralna pw. Przemienienia Pańskiego
Polskie Towarzystwo Białorutenistyczne
Stowarzyszenie Centrum Wolontariatu - Regionalne Centrum Wolontariatu w Lublinie
Stowarzyszenie dla Ziemi
Stowarzyszenie Homo Faber
Stowarzyszenie Ormian w Lublinie
Stowarzyszenie Solidarności Globalnej
Stowarzyszenie Studentów Muzułmańskich w RP
Stowarzyszenie Współpracy z Narodami Bliskiego Wschodu
Towarzystwo Polsko-Nigeryjskie Oddział w Lublinie
Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Żydów w Polsce oddział w Lublinie
Towarzystwo Ukraińskie
Zangdok Palri Sangha – Lublin

List do redakcji

Niedawno przeczytałem w „Monitorze Wołyńskim” tekst pt. „Etiuda z pamięci: Juzio”. Ten artykuł pana Dona Szojhetmana bardzo mnie poruszył. Chciałbym również podzielić się z Państwem swoją historią. Znam pewną panią, która jest Człowiekiem z wielkiej litery i z dziada-pradziada mówi po polsku. Nazywa się Stanisława Michalicka (z domu Frankiewicz). Mieszka w Klesowie (rejon sarneński na Rówieńszczyźnie). Pani Stanisława jest starszą osobą, ma jasny umysł i wszystko dokładnie pamięta. Poznałem wzruszającą historię o tym, jak pani Stanisława i jej rodzina przechowywała w swojej piwnicy Żydów podczas II wojny światowej. Zrobiono tam zasłonę z ziemniaków, za którymi oni mogli się schować. W latach 80-tych pani Stanisława, jako jedna z pierwszych, walczyła z władzami radzieckimi o oddanie kościoła katolikom w Klesowie. Jestem dumny z pani Stanisławy i podziwiam Ją za szlachetność i prawość w życiu.

Eliasz Koladko, Kostopól, obwód rówieński

Українські ініціативи в Любліні

У другій половині лютого в Любліні та на Люблінщині відбулося кілька заходів, пов’язаних з Україною. Деякі стосувалися актуальних подій, інші зосередилися на культурі та мистецтві.

Виставка «З любов’ю до України»
20 лютого в Студентському центрі культури «Хатка жака» відбулася виняткова подія. Цього дня пройшла зустріч із молодими українками, студентками факультету мистецтв Університету Марії Склодовської-Кюрі. Євгенія Бурчак, Леся Шудрія, Марина Ілліч, Ірена Лаврушко, Тетяна Чернявська, Дарина Яресько, Олена Клименко та Євгенія Герасименко презентували свої роботи в рамках виставки «З любов’ю до України». Авторки представили живопис, графіку та рисунок, які створили, надихаючись українським сучасним та народним мистецтвом. Виставка, котра триватиме до 28 лютого, була дебютом молодих мисткинь.

Люблінська ратуша в синьо-жовтих кольорах

У зв’язку з останніми подіями в Україні, на знак солідарності зі східним сусідом, люблінська ратуша була підсвічена кольорами прапора України. Протягом трьох днів (21-23 лютого) будинок, що сяяв синіми та жовтими барвами, був символічним свідченням підтримки для українського народу.

Світлова ілюмінація була не єдиним актом солідарності та допомоги жителів Любліна. У неділю, 23 лютого, в люблінських костелах молилися за Україну та проводили збір речей для відправки до України. Під консульством виставлено свічки пам’яті загиблих на Майдані. Натомість у середу, 19 лютого, в люблінській ратуші відбулася зустріч осіб та організацій, які представляють національні, етнічні та релігійні меншини. У результаті дебатов над покращенням якості життя цих груп було, зокрема, прийнято заяву стосовно актуальних подій в Україні.

Поранені учасники Майдану потрапили до лікарень на Люблінщині

Лікарні Люблінщини висловили бажання прийняти поранених з Майдану. Перший із них потрапив у лікарню в Ленчній у середу, 19 лютого, близько 12.00. Чоловік утратив частину руки внаслідок протистояння в Києві. На жаль, після детального обстеження кінцівку було ампутовано. Керівництво люблінських лікарень також приготувало кілька десятків місць для потенційних пацієнтів з України.

Агнешка БОНДЕР

Заява стосовно подій в Україні:

Представники та представниці середовища національних, етнічних та релігійних меншин Любліна, організацій і установ, що працюють на благо середовища меншин, які взяли участь у зустрічі, організованій Президентом міста Люблін 19 лютого 2014 року в Муніципалітеті Любліна, висловлюють солідарність із родинами жертв останніх трагічних подій в Україні. Учасниці та учасники зустрічі сподіваються на мирне та демократичне вирішення кризової ситуації в Україні.

Центр китайської культури та мистецтва
Фестиваль Багатокультурний Люблін – Центр культури в Любліні
Фонд збереження єврейських цвинтарів у Любліні
Фонд «Інститут для правової держави»
Фонд «Сонячний мир»
Єврейська гміна у Варшаві, філія в Любліні
Інститут вивчення міграції
Мусульманська ліга в РП, відділення в Любліні
Представники грузинської спільноти
Представники сирійської спільноти
Представники чеченської спільноти
Греко-католицька парафія Різдва Пресвятої Богородиці в Любліні
Евангелічно-аусбурзька парафія св. Трійці в Любліні
Православна кафедральна парафія Преображення Господнього
Польське білорусистичне товариство
Товариство «Центр волонтерів – Регіональний центр волонтерів у Любліні»
Товариство для Землі
Товариство «Ното Faber»
Товариство вірменів у Любліні
Товариство глобальної солідарності
Товариство мусульманських студентів у РП
Товариство співпраці з народами Близького Сходу
Польсько-нігерійське товариство, люблінський відділ
Єврейське суспільно-культурне товариство у Польщі, відділ у Любліні
Українське товариство
Zangdok Palri Sangha – Люблін

Лист до редакції

Etiuda z pamięci: pani Stanisława Етюд із пам’яті: пані Станіслава

Недавно я прочитав у «Волинському моніторі» текст під заголовком «Етюд із пам’яті: Юзя». Ця стаття Дона Шойхетмана дуже мене зворушила. Мені теж хотілося би поділитися з вами своєю історією. Я знаю одну пані, котра є Людиною з великої літери та з діда-прадіда говорить польською. Звати її Станіслава Михайлицька (дівоче прізвище – Франкевич). Мешикає вона в Клесові (Сарненський район на Рівненщині). Пані Станіслава – старша особа, має ясний розум і все точно пам’ятає. Я почув колись історію про те, як під час Другої світової війни пані Станіслава та її сім’я переховували у своєму льосі євреїв. Вони зробили там засло-ну з картоплі, за якою можна було сховатися. У 80-их роках пані Станіслава одна з перших домагалася від радянської влади, щоб католикам повернули костел у Кле-сові. Я горджуся пані Станіславою і захоплююся її шляхетністю та праведністю.

Ілля Колядко, Костопіль, Рівненська область

Informacje Lubelskie

■ Prawie 13 milionów złotych dofinansowania otrzymała w tym roku od ministra kultury RP Prawosławna Diecezja Lubelsko-Chełmska. Dzięki tym pieniądzom realizuje się projekt pod nazwą «Wschodniosłowiańskie dziedzictwo kulturowe - konserwacja, renowacja, digitalizacja zabytkowych cerkwi». Objętych zostanie remontami siedem cerkwi i ich otoczenie. Na tej liście są cerkwie: z Lublina pod wezwaniem Przemienienia Pańskiego, w Tomaszowie Lubelskim, Hrubieszowie, Sławatyczach, Kobylanach oraz poza Lubelszczyzną w Białowieży i Grabarce. Prace będą prowadzone przez najbliższe dwa lata.

■ Lublin otrzymał tytuł «Gmina na 5». Ranking przeprowadziło Koło Studenckie Naukowe Przedsiębiorczości i Analiz Regionalnych działające przy Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Oceniano poziom obsługi potencjalnego inwestora.

■ Raz w roku, na terenie byłego hitlerowskiego obozu śmierci na Majdanku, odbywa się Droga Krzyżowa. W 2014 roku odbędzie się ona w dniu 11 kwietnia. W tle drogi donośnie zabrzmia głosy byłych więźniów Majdanka. Będą przypominać swój pobyt w tym obozie. Na każdej stacji będzie inny głos byłego więźnia. Głównym organizatorem Drogi Krzyżowej jest Centrum Duszpasterstwa Młodzieży w Lublinie.

■ Wrocławska firma Nextbike zbuduje w Lublinie wypożyczalnię rowerów i dostarczy dla jej potrzeb 400 tych jednośladów. Firma znana jest w kraju i zagranicą. W Polsce wypożyczalnia rowerów otworzyła już w Warszawie, we Wrocławiu, w Poznaniu, Sopocie, działa również w Niemczech, Austrii, Szwajcarii, Arabii Saudyjskiej, Chorwacji, na Cyprze, Węgrzech, Nowej Zelandii. W Lublinie całość ma być gotowa jeszcze podczas tegorocznych wakacji.

■ Zakłady Azotowe w Puławach zostały laureatem magazynu gospodarczego «Forbes». Przyznał on Puławom swój «Diamant». Na takie wyróżnienie zasługują firmy, które są rentowne, mają wysoką płynność, nie zalegają z płatnościami. Ocena obejmuje poprzednie trzy lata. Azoty zajęły 18. miejsce wśród 138 firm z całego kraju. Zakłady Azotowe w Puławach zostały także nagrodzone Złotą Statuetką Lidera Biznesu w 2013 roku. Tę nagrodę przyznał Business Centre Club.

■ Radni województwa lubelskiego zgodzili się dołożyć 13 milionów złotych (ok. 30 milionów hrywn) na wznowienie przerwanej budowy Centrum Onkologii w Lublinie. Jest to duża inwestycja, która będzie miała znaczenie w leczeniu nowotworów w całym regionie. Poza licznymi ambulatoriami, gabinetami doraźnej diagnozy i pomocy, będzie część szpitalna na 156 łóżek. Budowa kilkupiętrowego obiektu jest poważnie zaawansowana, a dalszą budowę przerwano z powodu braku finansów, półtora roku temu. Obecnie nowy termin ukończenia tego ważnego obiektu, wyznaczono na 2016 rok.

■ W centrum Lublina, obiektem widocznym z daleka, niejako reprezentacyjnym, jest Brama Krakowska. Turyści chętnie odwiedzają Bramę Krakowską, by z wysokiego balkonu oglądać panoramę miasta. Niewątpliwie jest piękna i urzeka każdego. Niestety w ciągu poprzednich dwóch lat było to niemożliwe z powodu długotrwałego remontu wnętrza. Wreszcie remont zakończono i Brama została udostępniona do zwiedzania wszystkim chętnym. Będzie czynna przez dwa lata, gdyż planowany jest kolejny remont, tym razem wymiany wszystkich instalacji elektrycznych. A warto dodać, że w Bramie mieści się interesujące, z licznymi fotografiami, Muzeum Historii Lublina.

■ Dla Lubelszczyzny IX Międzynarodowe Zimowe Mistrzostwa w Ratownictwie Medycznym, które odbyły się w Szczyrku, będą na pewno „pamiętne”. Otóż w gronie 60 ekip z Polski, Ukrainy, Litwy, Estonii, Grecji i Turcji zwyciężyli chełmscy ratownicy medyczni. Podczas konkursowych zmagania ratownicy pomagali w ratowaniu poszkodowanych w wypadku samochodowym, zabezpieczali imprezę masową, przywracali chorym krążenie krwi, oddychanie, ratowali ludzi w fabryce zapalek, w której nastąpił wybuch.

■ Zespół Szkół w Bychawie od kilku lat współpracuje ze szkołami w okręgu lwowskim na Ukrainie. Do Bychawy często przyjeżdżają dzieci z zaprzyjaźnionych szkół z Ukrainy, więc powstał projekt, aby założyć tu klasę polsko-ukraińską. Dzieci uczyłyby się zarówno języka polskiego jak i ukraińskiego, poza tym, razem, kilku innych przedmiotów. Projekt sfinalizowano. W Bychawie powstała nie jedna klasa polsko-ukraińska, ale trzy klasy. W szkole panuje dobra atmosfera i zgodna współpraca.

■ Blisko 3 tysiące kilometrów światłowodów ułoży w Lubelskiem w tym roku Aldesa Polska. Przedstawiciele firmy hiszpańskiej podpisali już umowę z Lubelskim Parkiem Naukowo-Technologicznym. Dzięki budowie nowej sieci szerokopasmowej ponad 50% mieszkańców Lubelszczyzny będzie miało dostęp do internetu. Wg. umowy całość prac zakończy się w sierpniu 2015 roku.

■ Organizacja Greenpeace od marca przygotowuje w wielu miastach «hotele» dla tzw. „dzikich zapylaczy”, czyli pszczoł, trzmieli i innych owadów. Do ich budowy werbuje się szkoły, działkowców, słowem właścicieli terenów zielonych. W Lubelskiem grono zainteresowanych liczy już ok. 5 tys. osób. Takie hotele staną w dużych miastach do końca kwietnia. Hotel podobny jest do karmnika dla ptaków, a znajdzie się w wielu częściach dużych miast, by owady zapylające mogły znaleźć w nich pożywienie.

■ Polski Związek Wędkarski przygotowuje 3,5 tony szczupaków, które niebawem zostaną wypuszczone do lubelskiego Zalewu Zemborzyckiego, aby zrobiły w wodzie porządek. Zadanie proste: przetrzebić zalew z leszczy. W tym akwenie jest ich za dużo, bo ponad 50% w skali ogólnej rybostanu. Szczupaki jako ryby drapieżne mają za zadanie zmniejszenie stanu leszczy w zalewie do 30%. Wówczas woda będzie czystsza, bo leszcze zjadają zooplankton, co prowadzi do rozwoju fitoplanktonu, wskutek czego woda «kwitnie» i często władze zabraniają kąpiei w zalewie. Szczupaki będą wypuszczane do Zalewu Zemborzyckiego dwukrotnie w roku: wiosną i jesienią.

Adam TOMANEK

Льоблінська інформація

■ Майже 13 мільйонів злотих отримала в нинішньому році від міністра культури РП Люблінсько-Холмська православна дієцезія. Завдяки цим коштам буде реалізовано проект під назвою «Східнослов'янська культурна спадщина – консервація, реновація, оцифровування церковних пам'яток». Дієцезія реставруватиме сім церков та впорядковуватиме територію навколо них. У цьому списку церква Преображення Господнього в Любліні, а також храми в Томашові Люблінському, Грубешові, Славатичах, Кобилянах і за межами Люблінщини – в Біловезі та Грабарці. Проект будуть реалізовувати впродовж двох найближчих років.

■ Люблін отримав титул «Гміна на 5». Рейтинг уклав Студентський науковий гурток підприємництва та регіонального аналізу, який діє при Головній торгівельній школі у Варшаві. До уваги брали рівень обслуговування потенційного інвестора.

■ Раз у рік на території колишнього гітлерівського табору смерті в Майданеку відбувається Хресна дорога. У 2014 році вона призначена на 11 квітня. Під час ходи прозвучать голоси колишніх в'язнів Майданека. Вони нагадуватимуть про їхнє перебування в цьому таборі. На кожній станції увімкнуть голоси різних колишніх в'язнів. Головний організатор Хресної дороги – Центр молодіжного душпастирства в Любліні.

■ Вроцлавська фірма «Nextbike» збудує в Любліні пункт прокату велосипедів і доставить для його потреб 400 двоколісних транспортних засобів. Фірма добре відома в країні та за кордоном. У Польщі прокат велосипедів уже відкрили у Варшаві, Вроцлаві, Познані, Сопоті. Пункти прокату діють також у Німеччині, Австрії, Швейцарії, Саудівській Аравії, Хорватії, Кіпрі, Угорщині, Новій Зеландії. У Любліні все має бути готове вже влітку.

■ Азотний завод у Пулавах став лауреатом економічного журналу «Forbes». Він присудив Пулавам свій «Діамант». Таку відзнаку отримують фірми, які є рентабельними, мають високу ліквідність, не мають фінансової заборгованості. Оцінка охоплює попередні три роки. Завод зайняв 18-те місце серед 138 фірм з усієї країни. Азотний завод у Пулавах також був нагороджений золотою статуеткою «Лідера бізнесу» у 2013 році. Цю нагороду він отримав від Business Centre Club.

■ Депутати Люблінського воєводства погодилися додати 13 мільйонів злотих (понад 30 мільйонів гривень) на відновлення призупиненого будівництва Центру онкології в Любліні. Це велика інвестиція, яка матиме важливе значення для лікування ракових захворювань в усьому регіоні. Окрім численних амбулаторій, кабінетів невідкладної діагностики та допомоги, тут буде також лікарня на 156 ліжок. Кількаповерховий об'єкт майже завершений, проте через відсутність коштів будівництво було перерване на півтора року. Новий термін закінчення цього важливого центру – 2016 рік.

■ У центрі Любліна помітним здалеку об'єктом, є Краківські ворота – своєрідна візитна картка міста. Туристи з радістю відвідують Краківські ворота, щоб із високого балкона оглядати панораму Любліна. Без сумніву, вони гарні і зачаровують кожного. На жаль, упродовж попередніх двох років неможливо було відвідувати Краківські ворота у зв'язку з довготривалим ремонтом об'єкта всередині. Урешті ремонт закінчено і ворота відкриті для всіх бажаючих. Відвідування буде можливим протягом двох років, оскільки надалі планується ще один ремонт, цього разу він буде пов'язаний із заміною всього електричного устаткування. Додамо, що у воротах знаходиться Музей історії Любліна, серед експонатів котрого – численні фотографії.

■ Для Люблінщини IX Міжнародні зимові змагання з надання швидкої медичної допомоги, які відбулися у Щирку, будуть «пам'ятними». Серед 60 команд із Польщі, України, Литви, Естонії, Греції та Туреччини перемогли холмські лікарі швидкої допомоги. Під час змагань рятувальники допомагали постраждалим у результаті автомобільної аварії, організовували лікарську опіку під час масового заходу, відновлювали роботу серця, дихання, рятували людей на сірниковій фабриці, на котрій стався вибух.

■ Об'єднання шкіл у Бихаві впродовж кількох років співпрацює зі школами Львівської області. До Бихави часто приїжджають діти з партнерських українських шкіл. З огляду на це, з'явився проект створення тут польсько-українського класу. Передбачалося, що діти вивчатимуть як польську, так і українську мови, а також кілька інших предметів. Проект уже діє. У Бихаві з'явилось три польсько-українські класи. У школі панує добра атмосфера і злагоджена співпраця.

■ Приблизно 3 тисячі кілометрів кабелів прокладе на Люблінщині в нинішньому році «Aldesa Polska». Представники іспанської фірми вже уклали договір із Люблінським науково-технологічним парком. Завдяки будівництву нової широкопasmової мережі, понад 50% жителів Люблінщини матимуть доступ до Інтернету. Згідно з договором, усі роботи завершаться в серпні 2015 року.

■ Організація «Greenpeace» із березня створюватиме у багатьох містах «готелі» для так званих диких запилювачів, тобто бджіл, джмелів та інших комах. Для виготовлення таких «готелів» залучають школи, дачників, тобто власників зелених насаджень. На Люблінщині серед зацікавлених уже близько 5 тисяч осіб. «Готелі» з'являться у великих містах до кінця квітня. Вони подібні до годівниць для птахів і знаходитимуться у великих містах, щоб комахи-запилювачі могли знайти в них корм.

■ Польське об'єднання рибаків незабаром випустить до Затоки Замбожицької в Любліні 3,5 тонни щупаків, щоб навести порядок у воді. Завдання просте: очистити водойму від лящів. У затоці їх занадто багато. Вони становлять тут понад 50% усієї риби. Щупаки як риби-хижаки зменшать кількість лящів у затоці до 30%. Унаслідок цього вода буде чистішою, бо лящі поїдають рослини, що призводить до поширення фітопланктону, через це вода «цвіте», а влада часто забороняє плавати в затоці. Щупаків будуть запускати в Затоку Зембожицьку двічі на рік: навесні та восени.

Адам ТОМАНЕК

«Доктрина Коморовського»: Мniej misji zagranicznych, Polska ma się bronić

Безпеченіство вewnętrzne kraju, w tym jego obrona, jest ważniejsze od zaangażowania zewnętrznego – wynika z «доктрины Коморовського», dotyczącej strategii bezpieczeństwa państwa, ogłoszonej przez prezydenckie Biuro Bezpieczeństwa Narodowego.

Zmiana dotyczy głównie zadań sił zbrojnych i polega na przeniesieniu priorytetów z zaangażowania zewnętrznego na zadania związane z bezpośrednim bezpieczeństwem – obroną kraju, narodu, terytorium i zasobów.

Głównymi założeniami doktryny jest przeniesienie strategicznych priorytetów Polski z udziału w misjach ekspedycyjnych, na zadania związane z zapewnianiem bezpośredniego bezpieczeństwa, m.in. obrony państwa.

Według doktryny to własny potencjał obronny stanowi podstawowy filar oraz gwarancję naszego bezpieczeństwa. W ocenie BBN udział w NATO i innych sojuszach jest ważnym zewnętrznym filarem wspierającym nasze bezpieczeństwo, ale najważniejszym są własne zdolności obronne.

BBN zakłada utrzymanie nakładów budżetowych na siły zbrojne w wysokości 1,95 proc. PKB i wydawanie ich na wzmacnianie obrony własnego państwa lub obrony terytorium sojuszników z NATO.

Tvn24

«Доктрина Коморовського»: менше закордонних місій, Польща повинна захищатися

Внутрішня безпека країни, в тому числі її оборона, важливіша від зовнішньої діяльності – впливає з оголошеної президентським Бюро національної безпеки (BBN) «доктрини Коморовського», котра стосується безпеки держави.

Зміна передусім стосується завдань збройних сил і передбачає заміну пріоритетів із зовнішньої діяльності на завдання, пов'язані з безпосереднім захистом – обороною країни, народу, території та ресурсів.

Основне положення доктрини – це зміна стратегічних пріоритетів Польщі з участі в експедиційних місіях на гарантування безпосередньої безпеки, зокрема на захист держави.

Згідно з доктриною, саме власний оборонний потенціал є основою і гарантією безпеки Польщі. На думку BBN, участь у НАТО – це завжди зовнішня основа безпеки, проте найважливішою залишається обороноздатність.

BBN передбачає закладання у бюджеті коштів на збройні сили розміром 1,95% ВВП та витрати їх на зміцнення оборони держави чи оборони території союзників НАТО.

Tvn24

Найбільші в грі о «польську тарту» і польські мільярди

Найбільші фірми збройніве ze Stanów Zjednoczonych, Europy i Izraela pozostały w grze o kontrakt na baterie rakiet obrony powietrznej i antybalistycznej średniego zasięgu, znany pod kryptonimem «Wisła». Negocjacje i przetarg wyłonią dostawcę pierwszego w historii Polski systemu antyrakietowego.

Tarcza dla Polski to oficjalna nazwa największego programu zbrojeniowego Polskich Sił Zbrojnych. Kontrakt ma być wart szacunkowo 15-20 mld złotych, czyli znacznie więcej niż np. zakup 48 samolotów F-16. To najważniejsza strategicznie i najdroższa część wielkiego programu modernizacji armii do roku 2022, na który Polska wyda blisko 140 mld złotych.

Wszystkie firmy uczestniczące w konkursie oferują polskiemu przemysłowi daleko idącą współpracę i «polonizację» części produkcji. Polska ma kupić 6-8 baterii rakiet średniego zasięgu (około 100 km), które najprawdopodobniej znajdą się na wyposażeniu naszych brygad w latach 2018–2022. Po raz pierwszy w historii Polska uzyska wtedy samodzielną – poza ewentualną bazą amerykańskiego systemu antybalistycznego – zdolność zwalczania rakiet taktycznych, np. rosyjskich Iskanderów.

Ostatnim uczestnikiem końcowej fazy konkursu jest NATO-wski, międzynarodowy projekt MEADS. W przeciwieństwie do trzech pozostałych rywali, proponuje inną filozofię pocisku – rodem z «gwiezdnych wojen» Reagana i w zgodzie z najnowszymi technologiami zwalczania głowic. Oferuje pocisk kinetyczny, niszczący cel samą energią uderzenia, bez ładunku wybuchowego.

Polska Agencja Prasowa

Найсильніші в грі за «польський щит» і польські мільярди

Найбільші фірми зі Сполучених Штатів, Європи та Ізраїлю, котрі займаються розробкою озброєння, залишилися в грі за контракт на зенітно-ракетні комплекси середньої дальності, який позначають кріптонімом «Вісла». У ході переговорів і тендеру буде визначено постачальника першої в історії Польщі системи протиракетної оборони.

«Щит для Польщі» – це офіційна назва найбільшої в історії Збройних сил Польщі програми озброєння. Контракт розрахований приблизно на 15-20 млрд. злотих, тобто він дорожчий, ніж контракт на закупівлю 48 літаків F-16. Це стратегічно найважливіша і найдорожча частина великої програми модернізації війська, котра триватиме до 2022 року і на котру Польща видасть близько 140 млрд. злотих.

2014 | NATO SCOPE

Усі фірми, які беруть участь у конкурсі, пропонують польській промисловості далекосяжну співпрацю і «полонізацію» частини продукції. Польща має закупити 6-8 ракетних комплексів середньої дальності (приблизно на 100 км), які, найімовірніше, перейдуть у розпорядження польських бригад у 2018-2022 рр. Тоді вперше в історії Польща зможе самостійно, якщо не враховувати можливої бази американської антибалістичної системи, протидіяти тактичним ракетами, наприклад, російським Іскандерам.

Останнім учасником завершальної стадії конкурсу став міжнародний проект НАТО «MEADS». На відміну від трьох попередніх конкурентів, він пропонує іншу концепцію снаряду, подібну до тієї, що була в «зоряних війнах» Рейгана, яка відповідає найновішим технологіям протидії боєголовкам. Це кінетичний снаряд, який винищує ціль завдяки самій енергії удару, без вибухового заряду.

Tvn24

Тайне плани III войны світової. Poznań mógł być drugą Hiroshima

Gdyby 40 lat temu wybuchła III wojna światowa, pierwszym celem ataku wojsk NATO byłby Poznań – wynika z dokumentów jakie odnaleziono w poznańskim oddziale Instytutu Pamięci Narodowej. Dotarł do nich Jarosław Burchardt, nauczyciel historii w jednym z poznańskich liceów, który poszukiwał materiałów dotyczących obrony przeciwlotniczej PRL.

Dokumenty znajdowały się w opatrzonej klauzulą tajności teczcze «Rozpoznanie w wojskach OPK». Według planów z 1974 roku, które zostały oddajone w zeszłym roku, Poznań zaatakowany zostałby z trzech stron – od północy, zachodu i południa.

Dlaczego celem wojsk NATO miała być akurat stolica Wielkopolski?

– To nieprzypadkowy wybór – przekonuje Jarosław Burchardt, który znalazł dokumenty dotyczące prognozowanego ataku wojsk NATO w teczkach z materiałami dotyczącymi obrony przeciwlotniczej. – Przez teren Wielkopolski przechodziła główna arteria komunikacyjna lądowa: trasy kolejowe, drogi, którymi należało przerzucić drugi rzut. Planista prognozuje, że w przypadku transportu sił Układu Warszawskiego, uderzenie nastąpi właśnie w to miejsce – tłumaczy.

Na mapach jest prognozowany przez planistów wojsk obrony kraju, przypuszczany atak sił NATO. – Skąd, jakie siły. Nie jest powiedziane kiedy, nie są opisane straty. Planista wojsk obrony przewiduje atak na zachodnią część Polski – mówi Burchardt.

Przewidywano zarówno uderzenie przy użyciu broni konwencjonalnej, jak i atak nuklearny. Po tym drugim, Poznań mógłby zamienić się w pustynię.

Dokumenty potwierdzają, że obawy jakie miał pułkownik Ryszard Kukliński, że nuklearny konflikt zmiecie z powierzchni ziemi Polskę, były uzasadnione. Co więcej, możliwym jest, że te plany i mapy przechodziły przez jego ręce.

– Polscy szpiegdy mieli wiedzę, gdzie znajdują się bazy NATO i w co są uzbrojone – kończy Burchardt.

tvn24

Секретні плани Третьої світової війни. Познань міг стати другою Хіросімою

Якби 40 років тому розпочалася Третя світова війна, першою ціллю в атаці сил НАТО стало б місто Познань. Це випливає з документів, які було знайдено в познанському відділенні Інституту національної пам'яті. Розшукав їх Ярослав Бурхардт, учитель історії одного з познанських ліцеїв, збираючи матеріали про протиповітряну оборону ПНР.

Документи знаходилися в папці особливості секретності «Розвідування у військах Повітряної оборони країни». Згідно з планами 1974 року, які були оприлюднені минулого року, Познань мали атакувати з трьох сторін – із півночі, заходу та півдня.

Чому війська НАТО цілилися саме в столицю Великопольщі? – Цей вибір не випадковий, – стверджує Ярослав Бурхардт, який відшукав документи про прогнозовану атаку військ НАТО в папках з матеріалами на тему протиповітряної оборони. – Через територію Великопольщі проходила головна комунікаційна артерія континенту: залізничні шляхи, автомагістралі, по яких мав бути здійснений другий кидок. У плані передбачалося, що у випадку транспортування сил Варшавського договору удар мав бути нанесений власне в це місце, – пояснює він.

На картах оборонних військ країни позначено перебіг ймовірної атаки сил НАТО. «Звідки, які сили нанесуть удар. Не сказано, на коли він був запланований. План оборони передбачав атаку військ НАТО на західну частину Польщі,» – говорить Бурхардт.

Передбачалося, що під час атаки буде застосовано звичайну та ядерну зброю. Після атомного удару Познань мав перетворитися на пустелю.

Документи підтверджують, що побоювання полковника Ришарда Куклінського про те, що ядерний конфлікт змете з поверхні землі Польщу, були небезпідставні. Більше того, ймовірним є те, що ці плани і карти потрапляли до його рук. – Польські розвідники знали, де знаходяться бази НАТО і як вони озброєні, – закінчує свою розповідь Бурхардт.

tvn24

Америкаński gigant ракетову куси зброєніовкє

Raytheon, producent systemu Patriot, chce się podzielić technologiami i proponuje polskim firmom współpracę.

To wyraźna zmiana w nastawieniu amerykańskiego koncernu, który w 2013 r. zanotował sprzedaż na poziomie 24 mld USD i zatrudnia na całym świecie 63 tys. pracowników.

Większa otwartość zbrojeniowego potentata z Massachusetts to nie przypadek. Inspektorat Uzbrojenia w MON potwierdził, że Raytheon Company jest na krótkiej liście firm, które wezmą udział w drugiej fazie dialogu technicznego poprzedzającego przetarg na dostawę systemu przeciwlotniczego i antyrakietowego średniego zasięgu «Wisła». To kluczowy element przeciwlotniczej tarczy, największego dotąd przedsięwzięcia zbrojeniowego Rzeczypospolitej. Do 2023 roku na obronę nieba armia planuje wydać nawet 26,5 mld zł.

Rakietowy koncern z USA, przypomina, że ma już pierwsze doświadczenia ze współpracy z polską zbrojeniówką. Od lat amerykańscy specjaliści utrzymują m.in. kontakt z Wojskowymi Zakładami Uzbrojenia w Grudziądzu – spółką, która z powodzeniem modernizuje pociski i zestawy przeciwlotnicze rosyjskiej konstrukcji.

Rzeczpospolita

Американський ракетний гігант приманює виробників зброї

Компанія Raytheon, виробник системи «Patriot», прагне поділитися технологіями та пропонує польським фірмам співпрацю.

Це явна зміна поведінки американського концерну, обсяг продажів якого у 2013 р. становив 24 млрд. доларів та працівниками котрого у всьому світі є 63 тис. осіб.

Більша відкритість збройного магната з Массачусетса не випадкова. Інспекція з озброєння Міністерства національної оборони підтвердила, що компанія Raytheon належить до тих кількох фірм, які братимуть участь у другій фазі технічного діалогу, що відбудеться перед проведенням тендеру на постачання системи ПРО і антиракетної системи середньої діяльності «Вісла». Це ключовий елемент «протиповітряного щита», на сьогодні найбільшої акції з озброєння Республіки Польща. До 2023 року на захист неба армія планує видати аж 26,5 млрд. злотих.

Ракетний концерн зі США нагадує, що має вже перший досвід співпраці з польськими Збройними Силами. Уже чимало років американські спеціалісти підтримують контакти зі збройним заводом у Грудзюндзі – компанією, яка успішно модернізує снаряди та протиповітряні установки російської комплектації.

Rzeczpospolita

Росја і НАТО маю охранияć statek USA з бранияć chemiczna з Syrii

Rosja i NATO opracowują plany wspólnej operacji na Morzu Śródziemnym, mającej zapewnić ochronę statkowi amerykańskiemu, który będzie niszczył syryjską broń chemiczną – pisze agencja Reutera, powołując się na «osobistości oficjalne i inne źródła».

Reuters wyraża opinię, że taka operacja byłaby «symbolicznym przełomem» w czasie, kiedy relacje Rosja-NATO są nadwyrężone w związku z natowskimi planami tarczy antyrakietowej i kiedy napięcie w stosunkach Wschód-Zachód jest wysokie w związku z sytuacją na Ukrainie.

Omawiany jest plan zapewnienia ochrony amerykańskiemu frachtowcowi Cape Ray, mającemu unieszkodliwić na morzu ok. 500 ton chemikaliów z Syrii, zbyt niebezpiecznych, by zajmować się nimi na lądzie.

Rosja i NATO pracują jeszcze nad rozwiązaniem pewnych problemów, takich jak struktura dowodzenia i zasady użycia siły.

wp.pl

Росія і НАТО мають охороняти корабель США з хімічною зброєю із Сирії

Росія і НАТО розробляють план спільної операції в Середземному морі щодо охорони американського корабля, який знищуватиме хімічну зброю Сирії – пише агентство «Рейтер», цитуючи «офіційні та інші джерела».

«Рейтер» висловив думку, що ця операція стане «символічним переломним моментом» у той час, коли відносини Росія-НАТО напружені в зв'язку з натовськими планами протиракетної оборони і коли напрута в стосунках Схід-Захід висока у зв'язку із ситуацією в Україні.

Обговорюється план охорони американського вантажного корабля «Cape Ray», який має знешкодити в морі близько 500 тонн хімічної зброї із Сирії, оскільки дуже небезпечно знешкоджувати її на суші.

Росія і НАТО продовжують обговорювати деякі проблеми, зокрема структуру командування і принципи застосування сили.

wp.pl

PRACA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
адміністратор	1 218	контроль за персоналом в залі рес-торану, прийом замовлень; робота в рекреаційному комплексі "Срібні Лелеки"
апаратник апрету-вання	1 800	знання обладнання легкої промисло-вості, вміння працювати на фарбу-вально-відбілюючій машині Джигер
бармен	1 500	обслуговування клієнтів, знання технології та рецептури приготування напоїв в кафе "Верби"
бармен	1 218	Підготовка напоїв, обслуговування клієнтів; робота в кафе "Савана"
бармен	1 220	потребує виконання робіт з обслу-говування відвідувачів кафе, приготу-вання напоїв, кафе "Магніт"
бармен	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Від-родження, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням
вальник лісу	2 300	рубка лісу за допомогою бензопили "Штіль"
вантажник	1 500	загрузка та вигразка ящиків з алко-гольними товарами
верстатник дерево-обробних верстатів	1 250	робота на шліфувальному та торцю-вальному деревообробних верстах
виробник м'ясних напівфабрикатів	1 250	Робота в гіпермаркеті "ТАМ-ТАМ", виготовлення, фасування м'ясних на-півфабрикатів
Вишивальник	3 000	Робота на вишивальних машинах "ТАУІМА"
водій автотранспорт-них засобів	1 850	водій на автомобіль ГАЗ-3307
водій автотранспорт-них засобів	1 218	водій на маршрутний автобус "Бог-дан", інвалід 3 групи(загальні захворю-вання)
водій автотранспорт-них засобів	1 250	Здійснення поїздок в межах м. Луцька на автомобілі "Пежо"
водій автотранспорт-них засобів	1 220	обов'язки водія автомобіля DAF 2005 року, поїздки за кордон, доплата 10-20% від фракту
водій автотранспорт-них засобів	1 500	робота водієм на вантажний авто-мобіль з причепом TIR "VOLVO" (категорії С-Е)
водій тролейбуса	2 165	перевезення пасажирів громадським транспортом- тролейбусом "Богдан", "ЮМЗ", "ЗІУ"
геодезист	2 000	виконувати геодезичні зйомки,знання програми Autocad
дизайнер (художник-конструктор)	2 000	робота з клієнтами, підготовка ескізів гардин(вміння малювати), виїзд на об'єкти
директор комерцій-ний	1 218	Знання ринку збуту робочого одягу та взуття, комунікабельність,операти-вність.
диспетчер	1 500	робота з ПК, знання офісних програм; робота сутки через трое
електромонтажник з освітлення та освіт-лювальних мереж	2 232	забезпечення безперебійної та еко-номічної роботи електрообладнання житлових будинків
електромонтер охоронно-пожежної сигналізації	1 218	під'єднання датчиків сигналізації, про-кладання кабелів
Журналіст	4 200	робота з ПК, аналітичні здібності, на-писання статей, робота з Інтернетом.
інженер	3 500	Заступник головного інженера-меха-ніка
інженер	1 250	здійснювати контроль лісопилного виробництва, робота з дубом, розпил, сушіння, прийом, сортування
інженер	1 614	розробка проектів відведення, ре-культивації земель, грошової оцінки земель, знання сучасної вимірюваль-ної техніки
Інженер з вико-ристання водних ресурсів	2 137	Знання комп'ютерних програм "Arcgis" "Mapinfo", досконале володіння інтер-нет Explorer
інженер з охорони праці	1 500	Інженер з охорони праці з досвідом роботи в будівельній сфері. Знання правил охорони праці на будівництві
інженер з ремонту	1 500	інженер з ремонту офісної техніки(заправка картриджів,лазерних принтерів,ремонт друкуючої техніки)
Інженер-будівельник	2 000	нагляд за виконанням будівель-но-монтажних робіт,поточний ремонт,капітальний ремонт
інженер-енергетик	2 000	ведення технічної документації, про-водити електромонтажні роботи
інженер-землевпо-рядник	2 000	виконувати геодезичні зйомки,знання програми Autocad
інженер-конструктор (механіка)	3 000	Заступник головного конструктора. Розробка конструкторської докумен-тації металоконструкцій
інженер-програміст	1 500	розробка та створення веб-сайтів.Зна-ння мов програмування PHP, HTML.

Посада	З/П	Вимоги
командир відділення	1 850	відсутність у кандидата та близьких родичів судимості, зріст вище серед-нього.
кондитер	1 560	вміння прикрашати бісквітні та інші кондитерські вироби
кухар	1 300	кухар на холодні страви
лаборант з фізико-механічних випро-бувань	1 800	контроль якості поступаючих матері-алів, компонентів, сумішей, форму-вання кубів та випробування міцності залізобетонних виробів, контроль якості продукції
Листоноша (поштар)	1 500	матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народ-ного споживання.
майстер дільниці	2 700	організація робіт з поточного ремонту
майстер з ремонту	3 000	ремонт та обслуговування інженерних мереж холодного і гарячого водо-постачання, центрального опалення житлового фонду.
майстер лісу	3 000	ведення лісового господарства, від-води, оформлення і ведення докумен-тації (лісорубні роботи, матеріально-грошова оцінка, наряди)
Маляр	1 500	обов'язки маляра-штукатур, робота з будівельними матеріалами, фарбами
Маляр	1 300	проведення фарбування вітчизняних автомобілей та іномарок, підготовка до фарбування
Маляр	1 800	ремонт штукатурки, побілка, та фар-бування стін.
Менеджер (управи-тель) з логістики	2 000	Організація перевезень та доставки товарів, перевірка накладних. Знання ІС бухгалтерії.
менеджер (управи-тель) із збуту	2 500	напрацювання бази клієнтів, реалізація продукції пов'язаної з утилізацією відходів (контейнери для сміття), можливе навчання на робо-чому місці. Співбесіда призначається після розгляду РЕЗЮМЕ, надісланого на електронну адресу v9h3@ukr.net
налагоджувальник ливарних машин	1 218	навики роботи з налагодження ливар-них машин для лиття під тиском 711 А-08, 711 І-09, або учень
Налагоджувальник машин і автома-тичних ліній для виробництва виробів із пластмас	1 218	вміння налагоджувати лінії для вироб-ництва виробів із пластмас, робота на машині Kuysi 175/55, 410/110, 105/32, екстра 50/200, 250/50; або учень
начальник відділення зв'язку	1 930	зання касового апарату, на підміну відпусток, 0,5 одиниці заробітна плата 965грн.
оператор поштового зв'язку	1 400	матеріально-відповідальна особа, знання касового апарату, 0,5 ставки, заробітна плата 700 грн.
офіціант	1 220	виконувати обов'язки офіціанта в кафе"Верби"
офіціант	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Від-родження, 20, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням
охоронник	1 300	Здійснення охорони офісного примі-щення та території автотransпортного підприємства
охоронник	1 220	охорона матеріальних засобів, будинків та територій підприємств, навчання на охоронника (при відсутності диплома)
охоронник	1 218	охорона матеріальних засобів, будинків та територій підприємств, організацій
охоронник	1 600	охорона приміщення банку Попере-дньо телефонувати по тел. 0674431695 (Борис Ярославич)
оцінювач	1 800	знання касової дисципліни, оцінка ювелірних виробів.
оцінювач-експерт	1 500	проведення експертно-грошової оцін-ки земельних ділянок
палітурник	1 600	поклейка обкладинок до книги, складання книжки, підбір аркушів, прошивка, обжим
пекар	1 600	виготовлення пекарських виробів: хліб, здоби, печиво.
Помічник юриста	1 800	Розробка проектів юридичної до-кументації. Бажання працювати, прагнення до кар'єрного росту.
представник торго-вельний	2 500	реалізація ковбасних виробів, вміння заключати договори, облік готової продукції
провізор-косметолог	1 218	обов'язки косметолога, робота в перу-карні "Любава", пр-т Соборності
продавець непродо-вольчих товарів	1 500	торгівля меблями, знання складових кухонних меблів, комунікабельність
продавець продоволь-чих товарів	1 300	продавець продовольчих товарів в магазин "Ваш кондитер", пр. Волі
продавець продоволь-чих товарів	1 500	Продавець продуктів харчування в магазині "Наріне". Знання касового апарату MP50, DATEX 500

Посада	З/П	Вимоги
продавець продоволь-чих товарів	1 325	продаж м'ясної продукції,знання 1-С бухгалтерії,магазин "М'ясна точка"
продавець продоволь-чих товарів	1 218	Продаж хлібобулочних та ковбасних виробів. Знання касового апарата
слюсар з ремонту автомобілів	1 218	вміння роботи розвал сходження, ремонт і обслуговування автомобілів, робота на СТО с. Рованці вул. Про-мислова
слюсар з ремонту агрегатів	1 696	здійснення контролю вимірювальних приладів та агрегатів, усунення дефек-тів устаткування
Слюсар із складання металевих конструк-цій	2 000	Складання металоконструкцій (кон-тейнери для сміття).
слюсар-ремонтник	2 000	ремонт машинно-комплектуючої гар-нітури, мотоблоків, с/г техніки
стрілець	1 850	відсутність у кандидата та близьких родичів судимості, зріст вище серед-нього.
Технік-електрик	1 500	Робота з електромережами в тран-спортних засобах.
токарь	1 696	робота на токарно-гвинторізному станку І-к 62, вертикально-фрезе-рувальному та горизонтальному токарних станках
токарь	1 400	робота на універсальних токарно-він-торізних станках
транспортувальник (обслуговування механізмів)	1 430	перевезення вантажу вручну з допо-могою тачки
фарбувальник (ви-робництво текстилю)	1 555	вміння працювати на фарбувально-відбілюючій машині Джигер
Фітнес-тренер	609	проведення тренувань, майстер класів
формувальник брикетів	1 218	виготовлення брикетів, розвантажу-вання, завантажування, прибирання
машиніст екскаватора	2 078	робота на дорожно-будівельних механізмах(машинах)
машиніст екскаватора	1 800	робота на одноковшовому екскаваторі, наявність посвідчення 3 розряду
Менеджер (упра-витель) в оптовій торгівлі	1 218	робота по пошуку ринку збуту робо-чого одягу та взуття, комунікабельніс-ть,оперативність.
Менеджер (управи-тель) з логістики	1 218	Комунікабельність, відповідальність, бажання працювати.
Менеджер (управи-тель) з логістики	2 000	Організація перевезень та доставки товарів, перевірка накладних. Знання ІС бухгалтерії.
менеджер (управи-тель) із збуту	1 218	пошук і супровід клієнтів з реалізації запасних частин до с/г техніки
механік	1 500	Обслуговування автомобілів Газель та Газон.
механік з ремонту транспорту	1 500	обслуговування та ремонт автомобілів "Reno", "Honda"
налагоджувальник ливарних машин	1 218	навики роботи з налагодження ливар-них машин, або учень
Налагоджувальник машин і автома-тичних ліній для виробництва виробів із пластмас	1 218	вміння налагоджувати лінії для виробни-цтва виробів із пластмас, або учень
налагоджувальник холодноштампуваль-ного устаткування	2 000	проведення робіт по налагоджу-ванню холодноштампувального устаткування -преси для холодної листової штамповки типу КД, прес КД 2124, ножиці гільотинні,ручний листогин,(виробництво риннових труб,хомутів,тримачів)
начальник відділення зв'язку	1 930	зання касового апарату, на підміну відпусток, 0,5 одиниці заробітна плата 965грн.
оператор поштового зв'язку	1 400	матеріально-відповідальна особа, зна-ння касового апарату.
охоронник	1 218	охорона матеріальних засобів, будинків та територій підприємств, організацій
оцінювач	1 800,00	знання касової дисципліни, оцінка ювелірних виробів.
оцінювач-експерт	1 500,00	проведення експертно-грошової оцін-ки земельних ділянок
перукар (перукар - модельєр)	1 218,00	майстер-перукар чоловічого залу в перукарні "Perfect"
перукар (перукар - модельєр)	1 218,00	перукар жіночого та чоловічого залу
підсобний робітник	1 450,00	Виконувати підсобні та допоміжні роботи при шиномонтажі
підсобний робітник	1 500,00	підсобні роботи на будівництві в с.Липини
підсобний робітник	1 218,00	робота на деревообробному вироб-ництві

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

БЕРЕШІ (ДАЄШІ) ХАБАРИ? -

КРОВ «НЕБЕСНОЇ СОТНІ» НА ТВОЇХ РУКАХ!

Громадське формування «Самооборона Волині» повідомляє, що продовжується набір у добровільні дружини з охорони громадського порядку.

Запис проводиться за адресою: 43027, м.Луцьк, Київський майдан, 9, каб. 209, Волинська обласна державна адміністрація

Тел: 0671100677

Po polsku,
o Polsce i Polakach
na całym świecie

**POLSKIE RADIO
DLA ZAGRANICY**

- Informacje, komentarze, opinie
- Wydarzenia w kraju i zagranicą
- Biznes, ekonomia
- Nauka, kultura, historia
- Społeczeństwo, sport

Lwów - Radio Niezależność	UKF 106,7 MHz	18.30-19.30
Winnica - Radio TAKT	103,7 FM	22.00-23.00
Chmielnicki - WsimRadio	104,6 FM	23.00-00.00
Łuck - Radio Łuck	107,3 MHz	22.00-23.00

Z satelity Eutelsat 2 F 6 Hot Bird:

23.30 - 1.00; 2.00-3.00; 4.00-4.30; 5.30-6.30; 7.30-9.00; 17.00-18.00; 18.30-19.30

Polskie Radio dla Zagranicy, Al.Niepodległości 77/85, 00-977 Warszawa, Polska
www.polskieradio.pl/zagranica/pl polska@polskieradio.pl

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

**WOLNOŚĆ
i DEMOKRACJA**

Monitor
Wołyński

Założyciel/Zasnovnik - Валентин ВАКОЛЮК
Zespół redakcyjny/Редакційна колегія:
Walenty WAKOLUK/Валентин ВАКОЛЮК
Natalia DENYSIUK/Наталія ДЕНИСЮК
Wiktor JARUCZYK/Віктор ЯРУЧИК
Marjana PECZENIUK/Мар'яна ПЕЧЕНЮК

Redaktor naczelny: Walenty WAKOLUK
Korekta: Jadwiga DEMCZUK
Redaktor techniczny: Marjana PECZENIUK
Redaktor odpowiedzialny: Aleksander SWICA
Tłumaczenia: Switłana PYZA,
Natalia DENYSIUK

Główny redaktor: Валентин ВАКОЛЮК
Літературний редактор: Ядвіґа ДЕМЧУК
Технічний редактор: Мар'яна ПЕЧЕНЮК
Відповідальний редактор: Олександр СВІЩА
Переклад: Світлана ПИЗА,
Наталія ДЕНИСЮК

Адреса редакції:
43025 Луцьк, вул.Крилова 5/7
tel/faks (0332) 72 54 99
e-mail: info@monitor-press.com
www.monitor-press.com

Свідцтво про реєстрацію
ВЛ № 339-73Р від 19.05.2009 р.
Тираж: 6000. Замовлення: 590
Друк - Волинська обласна друкарня:
Луцьк, пр.Волі 27.
Друк офсетний, формат А 3